

Επίσημη Εφημερίδα

των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

ISSN 0250-8168

L 4

360 έτος

8 Ιανουαρίου 1993

Έκδοση
στην ελληνική γλώσσα

Νομοθεσία

Περιεχόμενα

I Πράξεις για την ισχύ των οποίων απαιτείται δημοσίευση

- Κανονισμός (ΕΟΚ) αριθ. 10/93 της Επιτροπής της 7ης Ιανουαρίου 1993 περί καθορισμού των εισφορών κατά την εισαγωγή οι οποίες εφαρμόζονται στα σιτηρά, στα άλευρα και στα πλιγούρια και σιμιγδάλια σίτου ή σικάλεως 1
- Κανονισμός (ΕΟΚ) αριθ. 11/93 της Επιτροπής της 7ης Ιανουαρίου 1993 περί καθορισμού των πριμοδοτήσεων που προσθέτονται στις εισφορές κατά την εισαγωγή για τα σιτηρά, τα άλευρα και τη βύνη 3
- Κανονισμός (ΕΟΚ) αριθ. 12/93 της Επιτροπής της 7ης Ιανουαρίου 1993 για το άνοιγμα διαγωνισμών για τον καθορισμό της ενισχύσεως στην ιδιωτική αποθεματοποίηση σφαγίων και μισών σφαγίων αρνιού 5
- Κανονισμός (ΕΟΚ) αριθ. 13/93 της Επιτροπής της 7ης Ιανουαρίου 1993 περί καθορισμού του διορθωτικού στοιχείου που εφαρμόζεται κατά την επιστροφή για τα σιτηρά 6
- Κανονισμός (ΕΟΚ) αριθ. 14/93 της Επιτροπής της 7ης Ιανουαρίου 1993 που διορθώνει τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 3877/92 περί καθορισμού των ποσοστών των επιστροφών που εφαρμόζονται σε ορισμένα προϊόντα των τομέων των σιτηρών και της όρυζας που εξάγονται υπό μορφή εμπορευμάτων που δεν υπάγονται στο παράρτημα II της συνθήκης 9
- Κανονισμός (ΕΟΚ) αριθ. 15/93 της Επιτροπής της 7ης Ιανουαρίου 1993 για εφαρμογή του δασμού του κοινού δασμολογίου στις εισαγωγές νωπών λεμονιών καταγωγής Κύπρου 10
- Κανονισμός (ΕΟΚ) αριθ. 16/93 της Επιτροπής της 7ης Ιανουαρίου 1993 περί καθορισμού του μέγιστου ποσού της επιστροφής κατά την εξαγωγή της λευκής ζάχαρης για την 35η τμηματική δημοπρασία που πραγματοποιείται στο πλαίσιο της διαρκούς δημοπρασίας του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 920/92 12
- Κανονισμός (ΕΟΚ) αριθ. 17/93 της Επιτροπής της 7ης Ιανουαρίου 1993 περί καθορισμού των επιστροφών κατά την εξαγωγή της λευκής ζάχαρης και της ακατέργαστης ζάχαρης σε φυσική κατάσταση 13
- Κανονισμός (ΕΟΚ) αριθ. 18/93 της Επιτροπής της 7ης Ιανουαρίου 1993 περί καθορισμού του ποσού της ενισχύσεως για τον δάμδακα 15
- Κανονισμός (ΕΟΚ) αριθ. 19/93 της Επιτροπής της 7ης Ιανουαρίου 1993 περί καθορισμού των επιστροφών που εφαρμόζονται κατά την εξαγωγή των σιτηρών, των αλεύρων και των πλιγουριών και σιμιγδαλιών σίτου ή σικάλεως 16

Κανονισμός (ΕΟΚ) αριθ. 20/93 της Επιτροπής της 7ης Ιανουαρίου 1993 περί καθορισμού των ελάχιστων εισφορών κατά την εισαγωγή ελαιόλαδου καθώς και των εισφορών κατά την εισαγωγή άλλων προϊόντων του τομέα του ελαιόλαδου	19
--	----

II Πράξεις για την ισχύ των οποίων δεν απαιτείται δημοσίευση

Επιτροπή

- * Οδηγία 92/105/ΕΟΚ της Επιτροπής της 3ης Δεκεμβρίου 1992 για τον καθορισμό τυποποιημένων φυτοϋγειονομικών διαβατηρίων που πρέπει να χρησιμοποιούνται για τη μετακίνηση ορισμένων φυτών, φυτικών προϊόντων ή άλλων αντικειμένων εκτός της Κοινότητας και για τον καθορισμό των λεπτομερών διαδικασιών που συνδέονται με την έκδοση των εν λόγω φυτοϋγειονομικών διαβατηρίων καθώς επίσης και με τις προϋποθέσεις και τις λεπτομερείς διαδικασίες που αφορούν την αντικατάστασή τους 22

93/3/ΕΟΚ:

- * Απόφαση της Επιτροπής της 4ης Δεκεμβρίου 1992 σχετικά με διαδικασία κατ' εφαρμογή του άρθρου 8 της συνθήκης ΕΟΚ (IV/32.797 και 32.798 — Lloyd's Underwriters' Association και The Institute of London Underwriters) 26

93/4/ΕΟΚ:

- * Απόφαση της Επιτροπής της 9ης Δεκεμβρίου 1992 περί τροποποίησης της απόφασης 91/426/ΕΟΚ όσον αφορά την προθεσμία για τη διαβίβαση ορισμένων δικαιολογητικών 32

I

(Πράξεις για την ισχύ των οποίων απαιτείται δημοσίευση)

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ (ΕΟΚ) αριθ. 10/93 ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

της 7ης Ιανουαρίου 1993

περί καθορισμού των εισφορών κατά την εισαγωγή οι οποίες εφαρμόζονται στα σιτηρά, στα
άλευρα και στα πλιγούρια και σιμιγδάλια σίτου ή σικάλεως

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητας,

την πράξη προσχώρησης της Ισπανίας και της Πορτογαλίας, τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 2727/75 του Συμβουλίου της 29ης Οκτωβρίου 1975 περί κοινής οργάνωσης αγοράς στον τομέα των σιτηρών⁽¹⁾, όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 1738/92⁽²⁾, και ιδίως το άρθρο 13 παράγραφος 5,τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 1676/85 του Συμβουλίου της 11ης Ιουνίου 1985 περί της αξίας της λογιστικής μονάδας και των τιμών συναλλάγματος που πρέπει να εφαρμοσθούν στο πλαίσιο της κοινής γεωργικής πολιτικής⁽³⁾, όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 2205/90⁽⁴⁾, και ιδίως το άρθρο 3,τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 3813/92 του Συμβουλίου της 28ης Δεκεμβρίου 1992, σχετικά με τη λογιστική μονάδα και τις τιμές μετατροπής, που εφαρμόζονται στα πλαίσια της κοινής γεωργικής πολιτικής⁽⁵⁾, και ιδίως το άρθρο 5,

Εκτιμώντας:

ότι οι εισφορές που εφαρμόζονται κατά την εισαγωγή των σιτηρών, των αλεύρων σίτου και σικάλεως και των πλιγού-

ριών και σιμιγδαλιών σίτου έχουν καθορισθεί από τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 3873/92 της Επιτροπής⁽⁶⁾ και όλους τους μεταγενέστερους που τον έχουν τροποποιήσει·

ότι για να μπορέσει να λειτουργήσει κανονικά το καθεστώς των εισφορών, πρέπει να χρησιμοποιείται για τον υπολογισμό τους η αντιπροσωπευτική τιμή της αγοράς που έχει διαπιστωθεί κατά την περίοδο αναφοράς της 6ης Ιανουαρίου 1993, όσον αφορά τα κυμαινόμενα νομίσματα·

ότι η εφαρμογή των λεπτομερειών που αναφέρονται στον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 1820/92 στις τιμές προσφοράς και στις τιμές αυτής της ημέρας, των οποίων έλαβε γνώση η Επιτροπή, οδηγεί στην τροποποίηση των εισφορών που ισχύουν επί του παρόντος, σύμφωνα με το παράρτημα του παρόντος κανονισμού,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΟΝ ΠΑΡΟΝΤΑ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ:

Άρθρο 1

Οι προς είσπραξη εισφορές κατά την εισαγωγή των προϊόντων που αναφέρονται στο άρθρο 1 στοιχεία α), β) και γ) του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 2727/75 καθορίζονται στο παράρτημα.

Άρθρο 2

Ο παρών κανονισμός αρχίζει να ισχύει στις 8 Ιανουαρίου 1993.

Ο παρών κανονισμός είναι δεσμευτικός ως προς όλα τα μέρη του και ισχύει άμεσα σε κάθε κράτος μέλος.

Βρυξέλλες, 7 Ιανουαρίου 1993.

Για την Επιτροπή

René STEICHEN

Μέλος της Επιτροπής

⁽¹⁾ ΕΕ αριθ. L 281 της 1. 11. 1975, σ. 1.⁽²⁾ ΕΕ αριθ. L 180 της 1. 7. 1992, σ. 1.⁽³⁾ ΕΕ αριθ. L 164 της 24. 6. 1985, σ. 1.⁽⁴⁾ ΕΕ αριθ. L 201 της 31. 7. 1990, σ. 9.⁽⁵⁾ ΕΕ αριθ. L 387 της 31. 12. 1992, σ. 1.⁽⁶⁾ ΕΕ αριθ. L 390 της 31. 12. 1992, σ. 118.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

του κανονισμού της Επιτροπής της 7ης Ιανουαρίου 1993 περί καθορισμού των εισφορών κατά την εισαγωγή οι οποίες εφαρμόζονται στα σιτηρά, στα άλευρα και στα κλιγούρια και σιμιγδάλια σίτου ή σικάλεως

(Ecu/τόνο)

Κωδικός ΣΟ	Τρίτες χώρες (*)
0709 90 60	133,20 (*) (*)
0712 90 19	133,20 (*) (*)
1001 10 00	172,54 (*) (*) (*)
1001 90 91	141,62
1001 90 99	141,62 (*)
1002 00 00	156,99 (*)
1003 00 10	124,24
1003 00 20	124,24
1003 00 80	124,24 (*)
1004 00 00	113,52
1005 10 90	133,20 (*) (*)
1005 90 00	133,20 (*) (*)
1007 00 90	134,67 (*)
1008 10 00	44,86 (*)
1008 20 00	70,28 (*)
1008 30 00	35,85 (*)
1008 90 10	(*)
1008 90 90	35,85
1101 00 00	211,03 (*) (*)
1102 10 00	231,68 (*)
1103 11 30	279,80 (*) (*)
1103 11 50	279,80 (*) (*)
1103 11 90	226,93 (*)

(*) Για τον σκληρό σίτο καταγωγής Μαρόκου και μεταφερόμενο απευθείας από τη χώρα αυτή στην Κοινότητα, η εισφορά αυτή μειούται κατά 0,60 Ecu ανά τόνο.

(*) Σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 715/90, οι εισφορές δεν εφαρμόζονται στα προϊόντα καταγωγής των κρατών της Αφρικής, της Καραϊβικής και του Ειρηνικού και που εισάγονται απευθείας στα γαλλικά υπερπόντια διαμερίσματα.

(*) Για τον αραβόσιτο καταγωγής ACP, η εισφορά κατά την εισαγωγή στην Κοινότητα μειώνεται κατά 1,81 Ecu ανά τόνο.

(*) Για τον κέγχρο και το σόργο καταγωγής ACP, εισπράττεται η εισφορά κατά την εισαγωγή στην Κοινότητα σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 715/90.

(*) Για τον σκληρό σίτο και τον κέγχρο τον μακρό, που παράγονται στην Τουρκία και μεταφέρονται απευθείας από τη χώρα αυτή στην Κοινότητα, η εισφορά μειώνεται κατά 0,60 Ecu ανά τόνο.

(*) Η εισφορά που εισπράττεται κατά την εισαγωγή σικάλεως απευθείας από την Τουρκία στην Κοινότητα καθορίζεται από τους κανονισμούς (ΕΟΚ) αριθ. 1180/77 του Συμβουλίου και (ΕΟΚ) αριθ. 2622/71 της Επιτροπής.

(*) Κατά την εισαγωγή του προϊόντος που υπάγεται στον κωδικό ΣΟ 1008 90 10 (τριτικά), εισπράττεται η εισφορά που εφαρμόζεται στη σίκαλη.

(*) Κατά την εισαγωγή στην Πορτογαλία η εισφορά αυξάνεται κατά το ποσό που προβλέπεται στο άρθρο 2 παράγραφος 2 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 3808/90.

(*) Δεν εφαρμόζεται εισφορά στα προϊόντα καταγωγής PTOM σύμφωνα με το άρθρο 101 παράγραφος 1 της απόφασης 91/482/ΕΟΚ (εκτός εάν εφαρμόζεται η παράγραφος 4 του ίδιου άρθρου).

(*) Ποσό ίσο με το ποσό που καθορίζεται από τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 1825/91 εισπράττεται σύμφωνα με το άρθρο 101 παράγραφος 4 της απόφασης 91/482/ΕΟΚ.

(*) Τα προϊόντα που υπάγονται στον κωδικό αυτό και εισάγονται, στα πλαίσια των προσωρινών συμφωνιών που συνήφθησαν μεταξύ της Πολωνίας, της Τσεχοσλοβακίας και της Ουγγαρίας και της Κοινότητας και για τα οποία υποβάλλεται ένα πιστοποιητικό EUR I, που εκδίδεται με τους όρους που προβλέπονται στον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 585/92, υπάγονται στις εισφορές που περιλαμβάνονται στο παράρτημα του εν λόγω κανονισμού.

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ (ΕΟΚ) αριθ. 11/93 ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

της 7ης Ιανουαρίου 1993

περί καθορισμού των πριμοδοτήσεων που προσθέτονται στις εισφορές κατά την εισαγωγή για τα σιτηρά, τα άλευρα και τη δύνη

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητας,

τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 2727/75 του Συμβουλίου της 29ης Οκτωβρίου 1975 περί κοινής οργανώσεως αγοράς στον τομέα των σιτηρών⁽¹⁾, όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 1738/92⁽²⁾, και ιδίως το άρθρο 15 παράγραφος 6,τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 1676/85 του Συμβουλίου της 11ης Ιουνίου 1985 περί της αξίας της λογιστικής μονάδας και των τιμών συναλλάγματος που πρέπει να εφαρμοσθούν στο πλαίσιο της κοινής γεωργικής πολιτικής⁽³⁾, όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 2205/90⁽⁴⁾, και ιδίως το άρθρο 3,τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 3813/92 του Συμβουλίου της 28ης Δεκεμβρίου 1992, σχετικά με τη λογιστική μονάδα και τις τιμές μετατροπής, που εφαρμόζονται στα πλαίσια της κοινής γεωργικής πολιτικής⁽⁵⁾, και ιδίως το άρθρο 5,

Εκτιμώντας:

ότι οι πριμοδοτήσεις που προσθέτονται στις εισφορές για τα σιτηρά και τη δύνη έχουν καθορισθεί από τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 3874/92 της Επιτροπής⁽⁶⁾ και όλους τους μεταγενέστερους που τον έχουν τροποποιήσει·

ότι για να μπορέσει να λειτουργήσει κανονικά το καθεστώς των εισφορών, πρέπει να χρησιμοποιείται για τον υπολογισμό τους η αντιπροσωπευτική τιμή της αγοράς που έχει διαπιστωθεί κατά την περίοδο αναφοράς της 8ης Ιανουαρίου 1993, όσον αφορά τα κυμαινόμενα νομίσματα·

ότι, σε συνάρτηση με τις τιμές cif και τις τιμές cif αγοράς της ημέρας αυτής, οι πριμοδοτήσεις που προσθέτονται στις εισφορές που ισχύουν επί του παρόντος τροποποιούνται σύμφωνα με το παράρτημα του παρόντος κανονισμού,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΟΝ ΠΑΡΟΝΤΑ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ:

Άρθρο 1

Οι πριμοδοτήσεις που προσθέτονται στις εισφορές που καθορίζονται εκ των προτέρων για τις εισαγωγές των σιτηρών και της δύνης, προέλευσης τρίτων χωρών, οι οποίες αναφέρονται στο άρθρο 15 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 2727/75, καθορίζονται σύμφωνα με το παράρτημα.

Άρθρο 2

Ο παρών κανονισμός αρχίζει να ισχύει στις 8 Ιανουαρίου 1993.

Ο παρών κανονισμός είναι δεσμευτικός ως προς όλα τα μέρη του και ισχύει άμεσα σε κάθε κράτος μέλος.

Βρυξέλλες, 7 Ιανουαρίου 1993.

Για την Επιτροπή

René STEICHEN

Μέλος της Επιτροπής

⁽¹⁾ ΕΕ αριθ. L 281 της 1. 11. 1975, σ. 1.⁽²⁾ ΕΕ αριθ. L 180 της 1. 7. 1992, σ. 1.⁽³⁾ ΕΕ αριθ. L 164 της 24. 6. 1985, σ. 1.⁽⁴⁾ ΕΕ αριθ. L 201 της 31. 7. 1990, σ. 9.⁽⁵⁾ ΕΕ αριθ. L 387 της 31. 12. 1992, σ. 1.⁽⁶⁾ ΕΕ αριθ. L 390 της 31. 12. 1992, σ. 121.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

του κανονισμού της Επιτροπής της 7ης Ιανουαρίου 1993 περί καθορισμού των πριμοδοτήσεων που προσθέτονται στις εισφορές κατά την εισαγωγή για τα σιτηρά, τα άλευρα και τη δύνη

Α. Σιτηρά και άλευρα

(Ecu/τόνο)

Κωδικός ΣΟ	Τρέχων	1η προθεσμία	2η προθεσμία	3η προθεσμία
	1	2	3	4
0709 90 60	0	0	0	1,62
0712 90 19	0	0	0	1,62
1001 10 00	0	0	0	0
1001 90 91	0	0	0	0
1001 90 99	0	0	0	0
1002 00 00	0	0	0	0
1003 00 10	0	0	0	0
1003 00 20	0	0	0	0
1003 00 80	0	0	0	0
1004 00 00	0	0	0	0
1005 10 90	0	0	0	1,62
1005 90 00	0	0	0	1,62
1007 00 90	0	0	0	0
1008 10 00	0	0	0	0
1008 20 00	0	0	0	0
1008 30 00	0	0	0	0
1008 90 90	0	0	0	0
1101 00 00	0	0	0	0

Β. Βύνη

(Ecu/τόνο)

Κωδικός ΣΟ	Τρέχων	1η προθεσμία	2η προθεσμία	3η προθεσμία	4η προθεσμία
	1	2	3	4	5
1107 10 11	0	0	0	0	0
1107 10 19	0	0	0	0	0
1107 10 91	0	0	0	0	0
1107 10 99	0	0	0	0	0
1107 20 00	0	0	0	0	0

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ (ΕΟΚ) αριθ. 12/93 ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

της 7ης Ιανουαρίου 1993

για το άνοιγμα διαγωνισμών για τον καθορισμό της ενισχύσεως στην ιδιωτική αποθεματοποίηση σφαγίων και μισών σφαγίων αρνιού

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητας,

τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 3013/89 του Συμβουλίου της 25ης Σεπτεμβρίου 1989 περί κοινής οργανώσεως της αγοράς στον τομέα του προβείου και αιγείου κρέατος⁽¹⁾, όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 3890/92⁽²⁾, και ιδίως το άρθρο 7 παράγραφος 3,

Εκτιμώντας:

ότι ο κανονισμός (ΕΟΚ) αριθ. 3446/90 της Επιτροπής της 27ης Νοεμβρίου 1990 περί των λεπτομερειών εφαρμογής της χορηγήσεως ενισχύσεως στην ιδιωτική αποθεματοποίηση των προϊόντων που υπάγονται στον τομέα του προβείου και αιγείου κρέατος⁽³⁾, όπως τροποποιήθηκε από τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 1258/91⁽⁴⁾, προβλέπει, ιδίως, τις λεπτομέρειες όσον αφορά τους διαγωνισμούς·ότι ο κανονισμός (ΕΟΚ) αριθ. 3447/90 της Επιτροπής της 28ης Νοεμβρίου 1990 περί ειδικών όρων χορήγησης ενισχύσεων για ιδιωτική αποθεματοποίηση στον τομέα του προβείου και αιγείου κρέατος⁽⁵⁾, όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 1258/91, προβλέπει, ειδικότερα, τον κατάλογο των προϊόντων και τις ελάχιστες ποσότητες για τις οποίες μπορεί να υποβληθεί προσφορά·

ότι η εφαρμογή του άρθρου 7 παράγραφος 3 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 3013/89 καταλήγει στο άνοιγμα διαδικα-

σίας διαγωνισμού για τη χορήγηση ενισχύσεως στην ιδιωτική αποθεματοποίηση·

ότι το προαναφερθέν άρθρο προβλέπει την εφαρμογή των μέτρων αυτών με βάση την κατάσταση κάθε ζώνης διαπιστώσεως τιμών και, συνεπώς, θεωρείται σκόπιμο να ανοίξουν οι διαγωνισμοί ξεχωριστά για κάθε ζώνη όπου πληρούνται αυτοί οι όροι,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΟΝ ΠΑΡΟΝΤΑ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ:

Άρθρο 1

Ανοίγονται ξεχωριστοί διαγωνισμοί στη Μεγάλη Βρετανία, στη Δανία, στη Γερμανία, στη Γαλλία, στις Κάτω Χώρες, στην Ιρλανδία και στη Βόρεια Ιρλανδία για τη χορήγηση ενισχύσεως στην ιδιωτική αποθεματοποίηση σφαγίων και μισών σφαγίων αρνιού.

Με την επιφύλαξη των διατάξεων του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 3447/90, μπορούν να γίνουν προσφορές στους οργανισμούς παρεμβάσεως των ενδιαφερομένων κρατών.

Άρθρο 2

Οι προσφορές πρέπει να υποβληθούν το αργότερο στις 15 Ιανουαρίου 1993, ώρα 14.00, στον αρμόδιο οργανισμό παρεμβάσεως.

Άρθρο 3

Ο παρών κανονισμός αρχίζει να ισχύει την ημέρα της δημοσίευσής του στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων*.

Ο παρών κανονισμός είναι δεσμευτικός ως προς όλα τα μέρη του και ισχύει άμεσα σε κάθε κράτος μέλος.

Βρυξέλλες, 7 Ιανουαρίου 1993.

Για την Επιτροπή

René STEICHEN

Μέλος της Επιτροπής

(¹) ΕΕ αριθ. L 289 της 7. 10. 1989, σ. 1.
(²) ΕΕ αριθ. L 391 της 31. 12. 1992, σ. 51.
(³) ΕΕ αριθ. L 333 της 30. 11. 1990, σ. 39.
(⁴) ΕΕ αριθ. L 120 της 15. 5. 1991, σ. 15.
(⁵) ΕΕ αριθ. L 333 της 30. 11. 1990, σ. 46.

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ (ΕΟΚ) αριθ. 13/93 ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

της 7ης Ιανουαρίου 1993

περί καθορισμού του διορθωτικού στοιχείου που εφαρμόζεται κατά την επιστροφή για τα σιτηρά

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητας,

τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 2727/75 του Συμβουλίου της 29ης Οκτωβρίου 1975 περί κοινής οργάνωσης αγοράς στον τομέα των σιτηρών⁽¹⁾, όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 1738/92⁽²⁾,τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 2746/75 του Συμβουλίου της 29ης Οκτωβρίου 1975 περί θεσπίσεως στον τομέα των σιτηρών των γενικών κανόνων σχετικά με τη χορήγηση επιστροφών κατά την εξαγωγή και τα κριτήρια καθορισμού του ύψους τους⁽³⁾,

Εκτιμώντας:

ότι, δυνάμει του άρθρου 16 παράγραφος 4 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 2727/75, η επιστροφή που εφαρμόζεται κατά τις εξαγωγές σιτηρών την ημέρα καταθέσεως της αιτήσεως πιστοποιητικού, προσαρμοσμένη σε συνάρτηση με την τιμή κατωφλίου που θα ισχύσει κατά το μήνα της εξαγωγής, εφαρμόζεται, κατόπιν αιτήσεως, σε μια εξαγωγή που πρόκειται να πραγματοποιηθεί κατά τη διάρκεια της ισχύος του πιστοποιητικού· ότι στην περίπτωση αυτή το διορθωτικό στοιχείο εφαρμόζεται στην επιστροφή·

ότι ο κανονισμός (ΕΟΚ) αριθ. 2744/75 του Συμβουλίου της 29ης Οκτωβρίου 1975 περί του καθεστώτος εισαγωγής και εξαγωγής μεταποιημένων προϊόντων με βάση τα σιτηρά και την όρυζα⁽⁴⁾, όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 1906/87⁽⁵⁾, θέσπισε τον καθορισμό ενός διορθωτικού στοιχείου για ορισμένα προϊόντα που ορίζονται στο άρθρο 1 στοιχείο γ) του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 2727/75·

ότι ο κανονισμός (ΕΟΚ) αριθ. 1281/75 της Επιτροπής⁽⁶⁾ θέσπισε τους τρόπους προκαθορισμού της επιστροφής κατά την εξαγωγή των σιτηρών και ορισμένων μεταποιημένων προϊόντων με βάση τα σιτηρά·

ότι, δυνάμει του κανονισμού αυτού, το διορθωτικό στοιχείο καθορίζεται για τα σιτηρά αφού ληφθούν υπόψη, αφενός, η κατάσταση και οι προοπτικές εξέλιξης των διαθέσιμων

ποσοτήτων σιτηρών και των τιμών τους στην αγορά της Κοινότητας και, αφετέρου, οι δυνατότητες και οι όροι πωλήσεως των προϊόντων του τομέα των σιτηρών στη διεθνή αγορά· ότι, σύμφωνα με τον ίδιο κανονισμό, έχει επίσης σημασία να εξασφαλισθεί στις αγορές των σιτηρών μια ισορροπημένη κατάσταση και μια κανονική εξέλιξη των τιμών και των συναλλαγών και, επιπλέον, να ληφθεί υπόψη η οικονομική πλευρά των εξαγωγών και η ανάγκη αποφυγής διαταραχών στην αγορά της Κοινότητας·

ότι για τα προϊόντα που αναφέρονται στο άρθρο 1 στοιχείο γ) του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 2727/75 πρέπει να ληφθούν υπόψη τα ειδικά κριτήρια που καθορίζονται στο άρθρο 2 παράγραφος 2 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1281/75·

ότι η κατάσταση της διεθνούς αγοράς ή οι ειδικές απαιτήσεις ορισμένων αγορών δύνανται να καταστήσουν αναγκαία τη διαφοροποίηση του διορθωτικού στοιχείου ανάλογα με τον προορισμό·

ότι το διορθωτικό στοιχείο καθορίζεται ταυτόχρονα με την επιστροφή και σύμφωνα με την ίδια διαδικασία· ότι δύναται να τροποποιηθεί κατά το διάστημα που μεσολαβεί μεταξύ δύο καθορισμών·

ότι, για να καταστεί δυνατή η λειτουργία του καθεστώτος των διορθωτικών στοιχείων, ο υπολογισμός τους πρέπει να βασίζεται στα εξής:

- για τα νομίσματα τα οποία διατηρούν μεταξύ τους σχέση μέγιστου στιγμιαίου ανοίγματος όψεως 2,25 %, σε συντελεστή μετροπής που βασίζεται στην κεντρική τους τιμή, πολλαπλασιάζόμενο με το διορθωτικό συντελεστή που προβλέπεται στο άρθρο 3 παράγραφος 1 τελευταίο εδάφιο του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1676/85 του Συμβουλίου⁽⁷⁾, όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 2205/90⁽⁸⁾,
- για τα άλλα νομίσματα, σε συντελεστή μετατροπής που βασίζεται στο μέσο όρο των τιμών του Ecu που δημοσιεύονται στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων*, σειρά C, κατά τη διάρκεια μιας συγκεκριμένης περιόδου και που πολλαπλασιάζεται με το διορθωτικό συντελεστή που αναφέρεται στην προηγούμενη περίπτωση·

ότι από τις ανωτέρω διατάξεις προκύπτει ότι το διορθωτικό στοιχείο καθορίζεται σύμφωνα με το παράρτημα του παρόντος κανονισμού·

⁽¹⁾ ΕΕ αριθ. L 281 της 1. 11. 1975, σ. 1.⁽²⁾ ΕΕ αριθ. L 180 της 1. 7. 1992, σ. 1.⁽³⁾ ΕΕ αριθ. L 281 της 1. 11. 1975, σ. 78.⁽⁴⁾ ΕΕ αριθ. L 281 της 1. 11. 1975, σ. 65.⁽⁵⁾ ΕΕ αριθ. L 182 της 3. 7. 1987, σ. 49.⁽⁶⁾ ΕΕ αριθ. L 131 της 22. 5. 1975, σ. 15.⁽⁷⁾ ΕΕ αριθ. L 164 της 24. 6. 1985, σ. 1.⁽⁸⁾ ΕΕ αριθ. L 201 της 31. 7. 1990, σ. 9.

ότι τα μέτρα που προβλέπονται στον παρόντα κανονισμό είναι σύμφωνα με τη γνώμη της Επιτροπής Διαχείρισης Σιτηρών,

σιτηρών, το οποίο αναφέρεται στο άρθρο 16 παράγραφος 4 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 2727/75, καθορίζεται στο παράρτημα.

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΟΝ ΠΑΡΟΝΤΑ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ:

Άρθρο 1

Το διορθωτικό στοιχείο που εφαρμόζεται στις επιστροφές που καθορίστηκαν εκ των προτέρων για τις εξαγωγές

Άρθρο 2

Ο παρών κανονισμός αρχίζει να ισχύει στις 8 Ιανουαρίου 1993.

Ο παρών κανονισμός είναι δεσμευτικός ως προς όλα τα μέρη του και ισχύει άμεσα σε κάθε κράτος μέλος.

Βρυξέλλες, 7 Ιανουαρίου 1993.

Για την Επιτροπή

René STEICHEN

Μέλος της Επιτροπής

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

του κανονισμού της Επιτροπής της 7ης Ιανουαρίου 1993 περί καθορισμού του διορθωτικού στοιχείου που εφαρμόζεται κατά την επιστροφή για τα σιτηρά

(Εκμ/τόνο)

Κωδικός προϊόντος	Προορισμός ⁽¹⁾	Τρέχων 1	1η προθεσμία 2	2η προθεσμία 3	3η προθεσμία 4	4η προθεσμία 5	5η προθεσμία 6	6η προθεσμία 7
0709 90 60 000	—	—	—	—	—	—	—	—
0712 90 19 000	—	—	—	—	—	—	—	—
1001 10 00 200	—	—	—	—	—	—	—	—
1001 10 00 400	01	0	0	0	0	0	—	—
1001 90 91 000	01	0	0	0	0	0	—	—
1001 90 99 000	01	0	0	0	0	0	—	—
1002 00 00 000	01	0	0	0	0	0	—	—
1003 00 10 000	01	0	0	0	0	0	—	—
1003 00 20 000	01	0	0	0	0	0	—	—
1003 00 80 000	01	0	0	0	0	0	—	—
1004 00 00 200	—	—	—	—	—	—	—	—
1004 00 00 400	—	—	—	—	—	—	—	—
1005 10 90 000	—	—	—	—	—	—	—	—
1005 90 00 000	01	0	0	0	0	0	—	—
1007 00 90 000	—	—	—	—	—	—	—	—
1008 20 00 000	—	—	—	—	—	—	—	—
1101 00 00 100	01	0	0	— 35,00	— 35,00	— 35,00	—	—
1101 00 00 130	01	0	0	— 35,00	— 35,00	— 35,00	—	—
1101 00 00 150	01	0	0	— 35,00	— 35,00	— 35,00	—	—
1101 00 00 170	01	0	0	— 35,00	— 35,00	— 35,00	—	—
1101 00 00 180	01	0	0	— 35,00	— 35,00	— 35,00	—	—
1101 00 00 190	—	—	—	—	—	—	—	—
1101 00 00 900	—	—	—	—	—	—	—	—
1102 10 00 500	01	0	0	0	0	0	—	—
1102 10 00 700	01	0	0	0	0	0	—	—
1102 10 00 900	—	—	—	—	—	—	—	—
1103 11 30 200	01	0	0	0	0	0	— 160,00	— 160,00
1103 11 30 900	—	—	—	—	—	—	—	—
1103 11 50 200	01	0	0	0	0	0	— 160,00	— 160,00
1103 11 50 400	01	0	0	0	0	0	— 160,00	— 160,00
1103 11 50 900	—	—	—	—	—	—	—	—
1103 11 90 200	01	0	0	— 35,00	— 35,00	— 35,00	— 50,00	— 50,00
1103 11 90 800	—	—	—	—	—	—	—	—

(1) Προορισμοί:

01 όλες οι τρίτες χώρες.

NB: Οι ζώνες είναι εκείνες που ορίζονται στον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 2145/92 της Επιτροπής (ΕΕ αριθ. L 214 της 30. 7. 1992, σ. 20).

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ (ΕΟΚ) αριθ. 14/93 ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

της 7ης Ιανουαρίου 1993

που διορθώνει τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 3877/92 περί καθορισμού των ποσοστών των επιστροφών που εφαρμόζονται σε ορισμένα προϊόντα των τομέων των σιτηρών και της όρυζας που εξάγονται υπό μορφή εμπορευμάτων που δεν υπάγονται στο παράρτημα II της συνθήκης

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητας,

τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 2727/75 του Συμβουλίου της 29ης Οκτωβρίου 1975 περί κοινής οργάνωσης αγοράς στον τομέα των σιτηρών⁽¹⁾, όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 1738/92⁽²⁾, και ιδίως το άρθρο 16 παράγραφος 2 τέταρτο εδάφιο πρώτη πρόταση,

Εκτιμώντας:

ότι τα ποσά των επιστροφών που ισχύουν κατά την περίοδο από 1ης έως και 31 Ιανουαρίου 1993 καθορίζονται από τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 3877/92⁽³⁾.

ότι μετά από επαλήθευση αποκαλύφθηκαν μερικά λάθη και ότι θα πρέπει συνεπώς να διορθωθεί ο εν λόγω κανονισμός,

— έναντι του κωδικού ΣΟ 1001 10 90:

αντί: «11,388»,

διάβαζε: «11,366».

— έναντι του κωδικού ΣΟ 1003 00 90:

αντί: «3,038»,

διάβαζε: «3,036».

— έναντι του κωδικού ΣΟ 1004 00 90:

αντί: «8,371»,

διάβαζε: «6,371».

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΟΝ ΠΑΡΟΝΤΑ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ:

Άρθρο 2

Άρθρο 1

Το παράρτημα του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 3877/92 διορθώνεται ως εξής:

Ο παρών κανονισμός αρχίζει να ισχύει την ημέρα της δημοσίευσής του στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων*.

Ο παρών κανονισμός είναι δεσμευτικός ως προς όλα τα μέρη του και ισχύει άμεσα σε κάθε κράτος μέλος.

Βρυξέλλες, 7 Ιανουαρίου 1993.

Για την Επιτροπή

Martin BANGEMANN

Μέλος της Επιτροπής

⁽¹⁾ ΕΕ αριθ. L 281 της 1. 11. 1975, σ. 1.⁽²⁾ ΕΕ αριθ. L 180 της 1. 7. 1992, σ. 1.⁽³⁾ ΕΕ αριθ. L 391 της 31. 12. 1992, σ. 3.

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ (ΕΟΚ) αριθ. 15/93 ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

της 7ης Ιανουαρίου 1993

για εφαρμογή του δασμού του κοινού δασμολογίου στις εισαγωγές νωπών λεμονιών καταγωγής Κύπρου

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητας,

την πράξη προσχώρησης της Ισπανίας και της Πορτογαλίας,

τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 1252/73 του Συμβουλίου της 14ης Μαΐου 1973 περί των εισαγωγών εσπεριδοειδών καταγωγής Κύπρου⁽¹⁾, και ιδίως το άρθρο 5,

Εκτιμώντας:

ότι το άρθρο 5, παράγραφοι 2 και 3 του παραρτήματος I της συμφωνίας σύστασης συνεταιρισμού μεταξύ της Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητας και της Κυπριακής Δημοκρατίας προβλέπει δασμολογική μείωση για τις εισαγωγές, στην Κοινότητα, νωπών λεμονιών καταγωγής Κύπρου· ότι, κατά την περίοδο εφαρμογής των τιμών αναγωγής, η μείωση αυτή υπόκειται σε τιμή που καθορίζεται στην εσωτερική αγορά της Κοινότητας· ότι η εφαρμογή του καθεστώτος αυτού απετέλεσε το αντικείμενο των λεπτομερειών που περιέχονται στον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 1252/73· ότι, σε ορισμένα σημεία, οι λεπτομέρειες αυτές ανατρέχουν στις διατάξεις του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1035/72 του Συμβουλίου της 18ης Μαΐου 1972 περί κοινής οργάνωσης αγοράς στον τομέα των οπωροκηπευτικών⁽²⁾, όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 1754/92⁽³⁾.

ότι ο κανονισμός (ΕΟΚ) αριθ. 1252/73 προβλέπει ότι, κατά την εισαγωγή νωπών λεμονιών, εφαρμόζεται ο δασμός του κοινού δασμολογίου οσάκις οι τιμές του προϊόντος αυτού, κατ' εφαρμογή των διατάξεων του άρθρου 24 παράγραφος 2 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1035/72, που διαπιστώνονται στις αντιπροσωπευτικές αγορές της Κοινότητας στο στάδιο εισαγωγής/χονδρεμπορίου ή αφού έχουν αναχθεί στο στάδιο αυτό, πολλαπλασιασμένες με τους συντελεστές προσαρμογής και αφού έχουν αφαιρεθεί οι φορολογικές επιβαρύνσεις κατά την εισαγωγή, άλλες από τους δασμούς, παραμένουν, στις αντιπροσωπευτικές αγορές όπου παρατηρούνται χαμηλότερες τιμές κατά τη διάρκεια τριών διαδοχικών ημερών αγοράς, κατώτερες από την τιμή αναγωγής που ισχύει αυξημένη με το ποσοστό του δασμού του κοινού δασμολογίου επί της τιμής αυτής και με ένα κατ' αποκοπή ποσό 1,20 λογιστικών μονάδων (1,44 ECU), ανά 100 χιλιόγραμμα·

ότι οι συντελεστές προσαρμογής και οι φορολογικές επιβαρύνσεις κατά την εισαγωγή, άλλες από τους δασμούς, είναι

αυτοί που προβλέπονται για τον υπολογισμό των τιμών εισόδου που αναφέρονται στον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 1035/72· ότι η μέθοδος υπολογισμού των φορολογικών επιβαρύνσεων κατά την εισαγωγή άλλων από τους δασμούς, για ορισμένες περιπτώσεις καθορίζεται στο άρθρο 2 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1252/73·

ότι, για να καταστεί δυνατή η ομαλή λειτουργία του καθεστώτος, πρέπει ο υπολογισμός να βασίζεται στα εξής:

— για τα νομίσματα που διατηρούν μεταξύ τους σχέση μεγίστου στιγμιαίου ανοίγματος όψεως 2,25 %, συντελεστή μετατροπής που βασίζεται στην κεντρική τιμή, πολλαπλασιαζόμενο με το διορθωτικό συντελεστή που προβλέπεται στο άρθρο 3 παράγραφος 1 τελευταίο εδάφιο του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1676/85⁽⁴⁾, όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 2205/90⁽⁵⁾,

— για τα άλλα νομίσματα, σε συντελεστή μετατροπής που βασίζεται στο μέσο όρο των τιμών του Ecu που δημοσιεύονται στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων*, σειρά C, κατά τη διάρκεια μιας συγκεκριμένης περιόδου και που πολλαπλασιάζεται με το διορθωτικό συντελεστή που αναφέρεται στην προηγούμενη περίπτωση·

ότι η εφαρμογή των κανόνων αυτών, στις τιμές που διαπιστώνονται για τα λεμόνια που εισάγονται στην Κοινότητα καταγωγής Κύπρου, οδηγεί στη διαπίστωση ότι οι προϋποθέσεις που προβλέπονται στο άρθρο 4 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1252/73 πληρούνται· ότι πρέπει, ως εκ τούτου, να εφαρμοστεί στα εν λόγω λόγω προϊόντα ο δασμός του κοινού δασμολογίου,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΟΝ ΠΑΡΟΝΤΑ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ:

Άρθρο 1

Από τις 9 Ιανουαρίου 1993 εφαρμόζεται ο δασμός του κοινού δασμολογίου στα νωπά λεμόνια (κωδικός ΣΟ ex 0805 30 10) που εισάγονται στην Κοινότητα και κατάγονται από την Κύπρο.

Άρθρο 2

Ο παρών κανονισμός αρχίζει να ισχύει στις 9 Ιανουαρίου 1993.

⁽¹⁾ ΕΕ αριθ. L 133 της 21. 5. 1973, σ. 113.⁽²⁾ ΕΕ αριθ. L 118 της 20. 5. 1972, σ. 1.⁽³⁾ ΕΕ αριθ. L 180 της 1. 7. 1992, σ. 23.⁽⁴⁾ ΕΕ αριθ. L 164 της 24. 6. 1985, σ. 1.⁽⁵⁾ ΕΕ αριθ. L 201 της 31. 7. 1990, σ. 9.

Ο παρών κανονισμός είναι δεσμευτικός ως προς όλα τα μέρη του και ισχύει άμεσα σε κάθε κράτος μέλος.

Βρυξέλλες, 7 Ιανουαρίου 1993.

Για την Επιτροπή

René STEICHEN

Μέλος της Επιτροπής

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ (ΕΟΚ) αριθ. 16/93 ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

της 7ης Ιανουαρίου 1993

περί καθορισμού του μέγιστου ποσού της επιστροφής κατά την εξαγωγή της λευκής ζάχαρης για την 35η τμηματική δημοπρασία που πραγματοποιείται στο πλαίσιο της διαρκούς δημοπρασίας του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 920/92

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητας,

την πράξη προσχώρησης της Ισπανίας και της Πορτογαλίας,

τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 1785/81 του Συμβουλίου της 30ής Ιουνίου 1981 περί κοινής οργάνωσης αγοράς στον τομέα της ζάχαρης⁽¹⁾, όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 3814/92⁽²⁾, και ιδίως το άρθρο 19 παράγραφος 4 πρώτο εδάφιο στοιχείο 6),

Εκτιμώντας:

ότι, δυνάμει του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 920/92 της Επιτροπής της 10ης Απριλίου 1992 περί διαρκούς δημοπρασίας για τον καθορισμό των εισφορών ή/και των επιστροφών κατά την εξαγωγή λευκής ζάχαρης⁽³⁾, όπως τροποποιήθηκε από τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 1684/92⁽⁴⁾, διοργανώνονται τμηματικές δημοπρασίες για την εξαγωγή της ζάχαρης αυτής·

ότι, κατά τις διατάξεις του άρθρου 9 παράγραφος 1 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 920/92, καθορίζεται ένα μέγιστο ποσό επιστροφής κατά την εξαγωγή, κατά περίπτωση, για την εν λόγω τμηματική δημοπρασία, αφού ληφθούν υπόψη, ιδίως, η κατάσταση και η προβλεπόμενη εξέλιξη της αγοράς της ζάχαρης στην Κοινότητα και στη διεθνή αγορά·

ότι, μετά από εξέταση των προσφορών, πρέπει να θεσπισθούν για την 35η τμηματική δημοπρασία οι διατάξεις που αναφέρονται στο άρθρο 1·

ότι με τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 1432/92 του Συμβουλίου⁽⁵⁾, όπως τροποποιήθηκε από τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 3534/92⁽⁶⁾, απαγορεύθηκαν οι συναλλαγές μεταξύ της

Κοινότητας και των Δημοκρατιών της Σερβίας και του Μαυροβουνίου· ότι η απαγόρευση αυτή δεν εφαρμόζεται σε ορισμένες καταστάσεις όπως εκείνες που απαριθμούνται κατά τρόπο περιοριστικό στα άρθρα 2 και 3 και συνεπώς πρέπει αυτό να ληφθεί υπόψη κατά τον καθορισμό των επιστροφών·

ότι τα μέτρα που προβλέπονται στον παρόντα κανονισμό είναι σύμφωνα με τη γνώμη της Επιτροπής Διαχειρίσεως Ζάχαρης,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΟΝ ΠΑΡΟΝΤΑ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ:

Άρθρο 1

1. Για την 35η τμηματική δημοπρασία λευκής ζάχαρης, που πραγματοποιείται σύμφωνα με τον τροποποιημένο κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 920/92, το ανώτατο ποσό της επιστροφής κατά την εξαγωγή καθορίζεται σε 42,342 Ecu ανά 100 χιλιόγραμμα.

2. Οι επιστροφές κατά την εξαγωγή προς τις Δημοκρατίες της Σερβίας και του Μαυροβουνίου μπορούν να χορηγηθούν στα πλαίσια της ανθρωπιστικής ενισχύσεως που χορηγείται από τις φιλανθρωπικές οργανώσεις που τηρούν τους όρους που αναφέρονται στο άρθρο 2 στοιχείο α) και στο άρθρο 3 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1432/92 του Συμβουλίου.

Άρθρο 2

Ο παρών κανονισμός αρχίζει να ισχύει στις 8 Ιανουαρίου 1993.

Ο παρών κανονισμός είναι δεσμευτικός ως προς όλα τα μέρη του και ισχύει άμεσα σε κάθε κράτος μέλος.

Βρυξέλλες, 7 Ιανουαρίου 1993.

Για την Επιτροπή

René STEICHEN

Μέλος της Επιτροπής

(¹) ΕΕ αριθ. L 177 της 1. 7. 1981, σ. 4.

(²) ΕΕ αριθ. L 387 της 31. 12. 1992, σ. 7.

(³) ΕΕ αριθ. L 98 της 11. 4. 1992, σ. 11.

(⁴) ΕΕ αριθ. L 176 της 30. 6. 1992, σ. 31.

(⁵) ΕΕ αριθ. L 151 της 3. 6. 1992, σ. 4.

(⁶) ΕΕ αριθ. L 358 της 8. 12. 1992, σ. 16.

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ (ΕΟΚ) αριθ. 17/93 ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

της 7ης Ιανουαρίου 1993

περί καθορισμού των επιστροφών κατά την εξαγωγή της λευκής ζάχαρης και της ακατέργαστης ζάχαρης σε φυσική κατάσταση

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητας,

τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 1785/81 του Συμβουλίου της 30ής Ιουνίου 1981 περί κοινής οργανώσεως αγοράς στον τομέα της ζάχαρης⁽¹⁾, όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 3814/92⁽²⁾, και ιδίως το άρθρο 19 παράγραφος 4 πρώτο εδάφιο στοιχείο α),

Εκτιμώντας:

ότι, δυνάμει του άρθρου 19 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1785/81, η διαφορά μεταξύ των τιμών της διεθνούς αγοράς των προϊόντων που αναφέρονται στο άρθρο 1 παράγραφος στοιχείο α) του εν λόγω κανονισμού και των τιμών των προϊόντων αυτών εντός της Κοινότητας δύναται να καλυφθεί με μια επιστροφή κατά την εξαγωγή·

ότι, κατά τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 766/68 του Συμβουλίου της 18ης Ιουνίου 1968 περί θεσπίσεως των γενικών κανόνων για τη χορήγηση των επιστροφών κατά την εξαγωγή ζάχαρης⁽³⁾, όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 1489/76⁽⁴⁾, οι επιστροφές για τη λευκή ζάχαρη και την ακατέργαστη ζάχαρη, μη μετουσιωμένες, που εξάγονται σε φυσική κατάσταση, καθορίζονται αφού ληφθεί υπόψη η κατάσταση της κοινοτικής και της διεθνούς αγοράς ζάχαρης, και ιδίως τα κοστολογικά στοιχεία που αναφέρονται στο άρθρο 3 του εν λόγω κανονισμού· ότι κατά το άρθρο αυτό πρέπει να λαμβάνεται υπόψη η οικονομική πλευρά των σχεδιαζομένων εξαγωγών·ότι για την ακατέργαστη ζάχαρη η επιστροφή καθορίζεται για τον αντιπροσωπευτικό ποιοτικό τύπο· ότι αυτή ορίζεται στο άρθρο 1 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 431/68 του Συμβουλίου της 9ης Απριλίου 1968 που καθορίζει τον αντιπροσωπευτικό ποιοτικό τύπο για την ακατέργαστη ζάχαρη και τον τόπο διελεύσεως στα σύνορα της Κοινότητας για τον υπολογισμό των τιμών στον τομέα της ζάχαρης⁽⁵⁾· ότι η επιστροφή αυτή καθορίζεται, εξάλλου, σύμφωνα με το άρθρο 5 παράγραφος 2 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 766/68· ότι η ζάχαρη candy ορίσθηκε στον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 394/70 της Επιτροπής της 2ας Μαρτίου 1970 περί των λεπτομερειών εφαρμογής της χορηγήσεως των επιστροφών κατά την εξαγωγή ζάχαρης⁽⁶⁾, όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 1684/92⁽⁷⁾· ότι το ποσό της επιστροφής που υπολογίζεται κατ' αυτόν τον τρόπο, όσον αφορά την αρωματισμένη ή μετά προσθήκης χρωστικών ουσιών ζάχαρη, πρέπει να εφαρμο-

σθεί στην περιεκτικότητά τους σε σακχαρόζη και να καθορισθεί ως εκ τούτου ανά 1% της περιεκτικότητας αυτής·

ότι η κατάσταση της διεθνούς αγοράς ή οι ειδικές απαιτήσεις ορισμένων αγορών είναι δυνατόν να καταστήσουν αναγκαία τη διαφοροποίηση της επιστροφής για τη ζάχαρη ανάλογα με τον προορισμό·

ότι σε ειδικές περιπτώσεις το ποσό της επιστροφής δύναται να καθορίζεται από πράξεις διαφορετικής φύσεως·

ότι με τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 1432/92 του Συμβουλίου⁽⁸⁾, όπως τροποποιήθηκε από τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 3534/92⁽⁹⁾, απαγορεύθηκαν οι συναλλαγές μεταξύ της Κοινότητας και των Δημοκρατιών της Σερβίας και του Μαυροβουνίου· ότι η απαγόρευση αυτή δεν εφαρμόζεται σε ορισμένες καταστάσεις όπως εκείνες που απαριθμούνται κατά τρόπο περιοριστικό στα άρθρα 2 και 3 και συνεπώς πρέπει αυτό να ληφθεί υπόψη κατά τον καθορισμό των επιστροφών·

ότι προκειμένου να καταστεί δυνατή η κανονική λειτουργία του καθεστώτος των επιστροφών, ο υπολογισμός τους πρέπει να βασίζεται στα εξής:

- για τα νομίσματα τα οποία διατηρούν μεταξύ τους σχέση μέγιστου στιγμιαίου ανοίγματος όψεως 2,25%, σε συντελεστή μετατροπής που βασίζεται στην κεντρική τους τιμή, πολλαπλασιαζόμενο με το διορθωτικό συντελεστή που προβλέπεται στο άρθρο 3 παράγραφος 1 τελευταίο εδάφιο του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1676/85 του Συμβουλίου⁽¹⁰⁾, όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 2205/90⁽¹¹⁾,
- για τα άλλα νομίσματα, σε συντελεστή μετατροπής που βασίζεται στο μέσο όρο των τιμών του Ecu που δημοσιεύονται στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων*, σειρά C, κατά τη διάρκεια μιας συγκεκριμένης περιόδου και που πολλαπλασιάζεται με το διορθωτικό συντελεστή που αναφέρεται στην προηγούμενη περίπτωση·

ότι η επιστροφή πρέπει να καθορίζεται ανά δύο εβδομάδες· ότι είναι δυνατόν να τροποποιηθεί στην ενδιάμεση χρονική περίοδο·

ότι η εφαρμογή των λεπτομερειών αυτών στην παρούσα κατάσταση της αγοράς στον τομέα της ζάχαρης, και ιδίως στις ποσοστώσεις ή στις τιμές ζάχαρης στην κοινοτική και στη διεθνή αγορά, οδηγεί στον καθορισμό της επιστροφής όπως αναφέρεται στο παράρτημα του παρόντος κανονισμού·

ότι τα μέτρα που προβλέπονται στον παρόντα κανονισμό είναι σύμφωνα με τη γνώμη της Επιτροπής Διαχείρισης Ζάχαρης,

⁽¹⁾ ΕΕ αριθ. L 177 της 1. 7. 1981, σ. 4.⁽²⁾ ΕΕ αριθ. L 387 της 31. 12. 1992, σ. 7.⁽³⁾ ΕΕ αριθ. L 143 της 25. 6. 1968, σ. 6.⁽⁴⁾ ΕΕ αριθ. L 167 της 26. 6. 1976, σ. 13.⁽⁵⁾ ΕΕ αριθ. L 89 της 10. 4. 1968, σ. 3.⁽⁶⁾ ΕΕ αριθ. L 50 της 4. 3. 1970, σ. 1.⁽⁷⁾ ΕΕ αριθ. L 176 της 30. 6. 1992, σ. 31.⁽⁸⁾ ΕΕ αριθ. L 151 της 3. 6. 1992, σ. 4.⁽⁹⁾ ΕΕ αριθ. L 358 της 8. 12. 1992, σ. 16.⁽¹⁰⁾ ΕΕ αριθ. L 164 της 24. 6. 1985, σ. 1.⁽¹¹⁾ ΕΕ αριθ. L 201 της 31. 7. 1990, σ. 9.

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΟΝ ΠΑΡΟΝΤΑ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ:

σμού (ΕΟΚ) αριθ. 1785/81 σε φυσική κατάσταση και μη μετουσιωμένων καθορίζονται στο παράρτημα.

Άρθρο 1

Οι επιστροφές κατά την εξαγωγή των προϊόντων που αναφέρονται στο άρθρο 1 παράγραφος 1 στοιχείο α) του κανονισμού

Άρθρο 2

Ο παρών κανονισμός αρχίζει να ισχύει στις 8 Ιανουαρίου 1993.

Ο παρών κανονισμός είναι δεσμευτικός ως προς όλα τα μέρη του και ισχύει άμεσα σε κάθε κράτος μέλος.

Βρυξέλλες, 7 Ιανουαρίου 1993.

Για την Επιτροπή

René STEICHEN

Μέλος της Επιτροπής

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

του κανονισμού της Επιτροπής της 7ης Ιανουαρίου 1993 περί καθορισμού των επιστροφών κατά την εξαγωγή της λευκής ζάχαρης και της ακατέργαστης ζάχαρης σε φυσική κατάσταση

Κωδικός προϊόντος	Επιστροφή (¹)
	— Ecu/100 kg —
1701 11 90 100	37,42 (¹)
1701 11 90 910	35,72 (¹)
1701 11 90 950	(²)
1701 12 90 100	37,42 (¹)
1701 12 90 910	35,72 (¹)
1701 12 90 950	(²)
	— Ecu/1 % ζαχαρόζης × 100 kg —
1701 91 00 000	0,4068
	— Ecu/100 kg —
1701 99 10 100	40,68
1701 99 10 910	39,81
1701 99 10 950	39,81
	— Ecu/1 % ζαχαρόζης × 100 kg —
1701 99 90 100	0,4068

(¹) Το παρόν ποσό εφαρμόζεται στην ακατέργαστη ζάχαρη αποδόσεως 92 %. Αν η απόδοση της εξαγόμενης ακατέργαστης ζάχαρης απέχει κατά 92 %, το ποσό της εισφοράς που εφαρμόζεται υπολογίζεται σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 5 παράγραφος 3 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 766/68.

(²) Καθορισμός που αναστέλλεται από τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 2689/85 της Επιτροπής, όπως τροποποιήθηκε από τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 3251/85.

(³) Οι επιστροφές κατά την εξαγωγή προς τις Δημοκρατίες της Σερβίας και του Μαυροβουνίου μπορούν να χορηγηθούν στα πλαίσια της ανθρωπιστικής ενισχύσεως που χορηγείται από τις φιλανθρωπικές οργανώσεις που τηρούν τους όρους που αναφέρονται στο άρθρο 2 στοιχείο α) και στο άρθρο 3 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1432/92 του Συμβουλίου.

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ (ΕΟΚ) αριθ. 18/93 ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ**της 7ης Ιανουαρίου 1993****περί καθορισμού του ποσού της ενισχύσεως για τον δάμδακα**

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητας,

την πράξη προσχώρησης της Ελλάδας, και ιδίως τις παραγράφους 3 και 10 του πρωτοκόλλου 4 περί του δάμδακος, όπως τροποποιήθηκε από την πράξη προσχώρησης της Ισπανίας και της Πορτογαλίας, και ιδίως το πρωτόκολλο 14 που επισυνάπτεται σ' αυτή, και τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 4006/87 της Επιτροπής⁽¹⁾,τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 2169/81 του Συμβουλίου της 27ης Ιουλίου 1981 περί καθορισμού των γενικών κανόνων του καθεστώτος ενισχύσεως του δάμδακος⁽²⁾, όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 2053/92⁽³⁾, και ιδίως το άρθρο 5 παράγραφος 1,

Εκτιμώντας:

ότι το ποσό της ενισχύσεως, που αναφέρεται στο άρθρο 5 παράγραφος 1 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 2169/81, έχει καθορισθεί από τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 3868/92 της

Επιτροπής⁽⁴⁾, όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 3557/92⁽⁵⁾.

ότι η εφαρμογή των κανόνων και κριτηρίων που αναφέρονται στον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 2539/92 στα στοιχεία που διαθέτει προς το παρόν η Επιτροπή, οδηγεί στην τροποποίηση του ποσού της ενισχύσεως που ισχύει σήμερα όπως αναφέρεται στο άρθρο 1 του παρόντος κανονισμού,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΟΝ ΠΑΡΟΝΤΑ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ:

Άρθρο 1

Το ποσό της ενισχύσεως για τον μη εκκοκκισμένο δάμδακα, που αναφέρεται στο άρθρο 5 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 2169/81, καθορίζεται σε 72,348 Ecu ανά 100 χιλιόγραμμα.

Άρθρο 2

Ο παρών κανονισμός αρχίζει να ισχύει στις 8 Ιανουαρίου 1993.

Ο παρών κανονισμός είναι δεσμευτικός ως προς όλα τα μέρη του και ισχύει άμεσα σε κάθε κράτος μέλος.

Βρυξέλλες, 7 Ιανουαρίου 1993.

Για την Επιτροπή

René STEICHEN

Μέλος της Επιτροπής⁽¹⁾ ΕΕ αριθ. L 377 της 31. 12. 1987, σ. 49.⁽²⁾ ΕΕ αριθ. L 211 της 31. 7. 1981, σ. 2.⁽³⁾ ΕΕ αριθ. L 215 της 30. 7. 1992, σ. 12.⁽⁴⁾ ΕΕ αριθ. L 390 της 31. 12. 1992, σ. 106.⁽⁵⁾ ΕΕ αριθ. L 361 της 10. 12. 1992, σ. 40.

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ (ΕΟΚ) αριθ. 19/93 ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

της 7ης Ιανουαρίου 1993

περί καθορισμού των επιστροφών που εφαρμόζονται κατά την εξαγωγή των σιτηρών, των αλεύρων και των πλιγουριών και σιμιγδαλιών σίτου ή σικάλεως

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητας,

τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 2727/75 του Συμβουλίου της 29ης Οκτωβρίου 1975 περί κοινής οργάνωσης αγοράς στον τομέα των σιτηρών⁽¹⁾, όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 1738/92⁽²⁾, και ιδίως το άρθρο 16 παράγραφος 2 τέταρτο εδάφιο,

Εκτιμώντας:

ότι, σύμφωνα με το άρθρο 16 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 2727/75, η διαφορά μεταξύ των τιμών των προϊόντων που αναφέρονται στο άρθρο 1 του κανονισμού αυτού και των τιμών των προϊόντων αυτών στην Κοινότητα δύναται να καλυφθεί από μια επιστροφή κατά την εξαγωγή·

ότι, δυνάμει του άρθρου 2 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 2746/75 του Συμβουλίου της 29ης Οκτωβρίου 1975 περί θεσπίσεως, στον τομέα των σιτηρών, των γενικών κανόνων σχετικά με τη χορήγηση των επιστροφών κατά την εξαγωγή και τα κριτήρια καθορισμού του ύψους τους⁽³⁾, οι επιστροφές καθορίζονται αφού ληφθούν υπόψη, αφενός, η κατάσταση και οι προοπτικές εξέλιξης των διαθεσίμων ποσοτήτων σιτηρών και των τιμών τους στην αγορά της Κοινότητας και, αφετέρου, οι τιμές των σιτηρών και των προϊόντων του τομέα των σιτηρών στη διεθνή αγορά· ότι, κατά το εν λόγω άρθρο, έχει επίσης σημασία να εξασφαλισθεί στις αγορές των σιτηρών μια ισορροπία και μια κανονική εξέλιξη των τιμών και των συναλλαγών και, επιπλέον, να ληφθεί υπόψη η οικονομική πλευρά των σχεδιαζόμενων εξαγωγών και η ανάγκη αποφυγής διαταραχών στην αγορά της Κοινότητας·

ότι ο κανονισμός (ΕΟΚ) αριθ. 2746/75 καθόρισε στο άρθρο 3 τα ειδικά κριτήρια τα οποία πρέπει να ληφθούν υπόψη για τον υπολογισμό της επιστροφής των σιτηρών·

ότι, για τα αλεύρα, τα πλιγούρια και σιμιγδάλια σίτου και σικάλεως, τα ειδικά αυτά κριτήρια καθορίζονται στο άρθρο 4 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 2746/75· ότι η επιστροφή που εφαρμόζεται στα προϊόντα αυτά πρέπει να υπολογίζεται αφού ληφθεί υπόψη η αναγκαία ποσότητα σιτηρών για την παρασκευή των εξεταζόμενων προϊόντων· ότι οι ποσότητες αυτές έχουν καθορισθεί στον κανονισμό αριθ. 162/67/ΕΟΚ της Επιτροπής⁽⁴⁾, τροποποιήθηκε από τελευταία τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 468/92⁽⁵⁾·

ότι η κατάσταση της διεθνούς αγοράς ή οι ειδικές απαιτήσεις ορισμένων αγορών δύνανται να καταστήσουν αναγκαία τη διαφοροποίηση της επιστροφής για ορισμένα προϊόντα ανάλογα με τον προορισμό τους·

ότι η επιστροφή καθορίζεται μία φορά το μήνα· ότι δύναται να τροποποιείται ενδιάμεσως·

ότι, για να καταστεί δυνατή η κανονική λειτουργία του καθεστώτος των επιστροφών, ο υπολογισμός τους πρέπει να βασίζεται στα εξής:

- για νομίματα τα οποία διατηρούν μεταξύ τους σχέση μέγιστου στιγμιαίου ανοίγματος όψεως 2,25 %, σε συντελεστή μετατροπής που βασίζεται στην κεντρική τιμή, πολλαπλασιαζόμενο με τον διορθωτικό συντελεστή που προβλέπεται στο άρθρο 3 παράγραφος 1 τελευταίο εδάφιο του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1676/85 του Συμβουλίου⁽⁶⁾, όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 2205/90⁽⁷⁾·
- για τα άλλα νομίματα, σε συντελεστή μετατροπής που βασίζεται στο μέσο όρο των τιμών του Ecu που δημοσιεύονται στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων*, σειρά C, κατά τη διάρκεια μιας συγκεκριμένης περιόδου και που πολλαπλασιάζεται με το διορθωτικό συντελεστή που αναφέρεται στην προηγούμενη περίπτωση·

ότι η εφαρμογή των λεπτομερειών αυτών στην παρούσα κατάσταση της αγοράς στον τομέα των σιτηρών, και ιδίως στις τιμές των προϊόντων αυτών στην Κοινότητα και στη διεθνή αγορά, οδηγεί στον καθορισμό της επιστροφής στα ποσά που ορίζονται στο παράρτημα·

ότι με τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 1432/92 του Συμβουλίου⁽⁸⁾, όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 3534/92⁽⁹⁾, απαγορεύθηκαν οι συναλλαγές μεταξύ της Κοινότητας και των Δημοκρατιών της Σερβίας και του Μαυροβουνίου· ότι η απαγόρευση αυτή δεν εφαρμόζεται σε ορισμένες καταστάσεις όπως εκείνες που απαριθμούνται κατά τρόπο περιοριστικό στα άρθρα 2 και 3 και συνεπώς πρέπει αυτό να ληφθεί υπόψη κατά τον καθορισμό των επιστροφών·

ότι τα μέτρα που προβλέπονται στον παρόντα κανονισμό είναι σύμφωνα με τη γνώμη της Επιτροπής Διαχειρίσεως Σιτηρών,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΟΝ ΠΑΡΟΝΤΑ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ:

Άρθρο 1

Οι επιστροφές κατά την εξαγωγή των αναφερόμενων στο άρθρο 1 στοιχεία α), β) και γ) του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 2727/75 προϊόντων, ως έχουν, καθορίζονται στα ποσά που ορίζονται στο παράρτημα.

Άρθρο 2

Ο παρών κανονισμός αρχίζει να ισχύει στις 8 Ιανουαρίου 1993.

⁽¹⁾ ΕΕ αριθ. L 281 της 1. 11. 1975, σ. 1.⁽²⁾ ΕΕ αριθ. L 180 της 1. 7. 1992, σ. 1.⁽³⁾ ΕΕ αριθ. L 281 της 1. 11. 1975, σ. 78.⁽⁴⁾ ΕΕ αριθ. 128 της 27. 6. 1967, σ. 2574/67.⁽⁵⁾ ΕΕ αριθ. L 53 της 28. 2. 1992, σ. 15.⁽⁶⁾ ΕΕ αριθ. L 164 της 24. 6. 1985, σ. 1.⁽⁷⁾ ΕΕ αριθ. L 201 της 31. 7. 1990, σ. 9.⁽⁸⁾ ΕΕ αριθ. L 151 της 3. 6. 1992, σ. 4.⁽⁹⁾ ΕΕ αριθ. L 358 της 8. 12. 1992, σ. 16.

Ο παρών κανονισμός είναι δεσμευτικός ως προς όλα τα μέρη του και ισχύει άμεσα σε κάθε κράτος μέλος.

Βρυξέλλες, 7 Ιανουαρίου 1993.

Για την Επιτροπή

René STEICHEN

Μέλος της Επιτροπής

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

του κανονισμού της Επιτροπής της 7ης Ιανουαρίου 1993 περί καθορισμού των επιστροφών που εφαρμόζονται κατά την εξαγωγή των σιτηρών, των αλεύρων και των πλιγουριών και σιμιγδαλιών σίτου ή σικάλεως

(Ecu/τόνο)			(Ecu/τόνο)		
Κωδικός προϊόντος	Προορισμός (¹)	Επιστροφή (²)	Κωδικός προϊόντος	Προορισμός (¹)	Επιστροφή (²)
0709 90 60 000	—	—	1005 90 00 000	04	84,00
0712 90 19 000	—	—		02	0
1001 10 00 200	—	—	1007 00 90 000	—	—
1001 10 00 400	04	50,00	1008 20 00 000	—	—
	02	20,00	1101 00 00 100	01	93,00
1001 90 91 000	01	0	1101 00 00 130	01	88,00
1001 90 99 000	04	58,00	1101 00 00 150	01	81,00
	05	21,00	1101 00 00 170	01	75,00
	02	20,00	1101 00 00 180	01	70,00
1002 00 00 000	03	21,00	1101 00 00 190	—	—
	02	20,00	1101 00 00 900	—	—
1003 00 10 000	01	0	1102 10 00 500	01	125,00 (³)
1003 00 20 000	04	66,00	1102 10 00 700	—	—
	02	20,00	1102 10 00 900	—	—
1003 00 80 000	04	66,00	1103 11 30 200	01	140,00
	02	20,00	1103 11 30 900	01	0
1004 00 00 200	—	—	1103 11 50 200	01	140,00
1004 00 00 400	—	—	1103 11 50 400	01	120,00
1005 10 90 000	—	—	1103 11 50 900	01	0
			1103 11 90 200	01	93,00
			1103 11 90 800	—	—

(¹) Προορισμοί:

- 01 όλες οι τρίτες χώρες,
- 02 άλλες τρίτες χώρες,
- 03 Ελβετία, Αυστρία και Λιχτενστάιν,
- 04 Ελβετία, Αυστρία, Λιχτενστάιν, Θέουτα και Μελίλια,
- 05 Πολωνία.

(²) Οι επιστροφές κατά την εξαγωγή προς τις Δημοκρατίες της Σερβίας και του Μαυροβουνίου μπορούν να χορηγηθούν στα πλαίσια της ανθρωπιστικής ενισχύσεως που χορηγείται από τις φιλανθρωπικές οργανώσεις που τηρούν τους όρους που αναφέρονται στο άρθρο 2 στοιχείο α) και στο άρθρο 3 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1432/92 του Συμβουλίου.

(³) Επιστροφή που καθορίσθηκε στα πλαίσια της διαδικασίας στο άρθρο 9 παράγραφος 4 του τροποποιημένου κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 891/89, για ποσότητα 50 000 τόνων αλεύρου σικάλεως που προορίζεται για όλες τις τρίτες χώρες.

NB: Οι ζώνες είναι αυτές που ορίζονται στον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 2145/92 της Επιτροπής (ΕΕ αριθ. L 214 της 30. 7. 1992, σ. 20).

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ (ΕΟΚ) αριθ. 20/93 ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

της 7ης Ιανουαρίου 1993

περί καθορισμού των ελάχιστων εισφορών κατά την εισαγωγή ελαιόλαδου καθώς και των εισφορών κατά την εισαγωγή άλλων προϊόντων του τομέα του ελαιόλαδου

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητας,

την πράξη προσχώρησης της Ισπανίας και της Πορτογαλίας,

τον κανονισμό αριθ. 136/66/ΕΟΚ του Συμβουλίου της 22ας Σεπτεμβρίου 1966 περί θεσπίσεως κοινής οργανώσεως αγοράς στον τομέα των λιπαρών ουσιών⁽¹⁾, όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 2046/92⁽²⁾, και ιδίως το άρθρο 16 παράγραφος 2,

τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 1514/76 του Συμβουλίου της 24ης Ιουνίου 1976 περί των εισαγωγών ελαιόλαδου από την Αλγερία⁽³⁾, όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 1900/92⁽⁴⁾, και ιδίως το άρθρο 5,

τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 1521/76 του Συμβουλίου της 24ης Ιουνίου 1976 περί των εισαγωγών ελαιόλαδου από το Μαρόκο⁽⁵⁾, όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 1901/92⁽⁶⁾, και ιδίως το άρθρο 5,

τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 1508/76 του Συμβουλίου της 24ης Ιουνίου 1976 περί των εισαγωγών ελαιόλαδου από την Τυνησία⁽⁷⁾, όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 413/86⁽⁸⁾, και ιδίως το άρθρο 5,

τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 1180/77 του Συμβουλίου της 17ης Μαΐου 1977 περί εισαγωγής στην Κοινότητα ορισμένων γεωργικών προϊόντων καταγωγής Τουρκίας⁽⁹⁾, όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 1902/92⁽¹⁰⁾, και ιδίως το άρθρο 10 παράγραφος 2,

τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 1620/77 του Συμβουλίου της 18ης Ιουλίου 1977 περί των εισαγωγών ελαιόλαδου από τον Λίβανο⁽¹¹⁾,

Εκτιμώντας:

ότι, με τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 3131/78⁽¹²⁾, όπως τροποποιήθηκε από την πράξη προσχώρησης της Ελλάδας, η

Επιτροπή αποφάσισε την προσφυγή στη διαδικασία διαγωνισμού για τον καθορισμό των εισφορών για το ελαιόλαδο·

ότι το άρθρο 3 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 2751/78 του Συμβουλίου της 23ης Νοεμβρίου 1978 περί θεσπίσεως των γενικών κανόνων σχετικά με το καθεστώς καθορισμού της εισφοράς κατά την εισαγωγή ελαιόλαδου με διαγωνισμό⁽¹³⁾ προβλέπει ότι το ελάχιστο ύψος εισφοράς καθορίζεται για τα επιμέρους προϊόντα μετά από εξέταση της καταστάσεως της διεθνούς και της κοινοτικής αγοράς καθώς και του ύψους των εισφορών που προσφέρονται από τους συμμετέχοντες στο διαγωνισμό·

ότι, κατά την είσπραξη της εισφοράς, πρέπει να ληφθούν υπόψη οι διατάξεις που αναφέρονται στις συμφωνίες μεταξύ της Κοινότητας και ορισμένων τρίτων χωρών· ότι, ιδίως, η εισφορά που εφαρμόζεται στις χώρες αυτές καθορίζεται αφού ληφθεί ως βάση υπολογισμού η εισφορά που εισπράττεται για τις εισαγωγές από άλλες τρίτες χώρες·

ότι, σύμφωνα με το άρθρο 101 παράγραφος 1 της απόφασης 91/482/ΕΟΚ του Συμβουλίου της 25ης Ιουλίου 1991 σχετικά με τη σύνδεση των υπερπόντιων χωρών και εδαφών με την Ευρωπαϊκή Οικονομική Κοινότητα⁽¹⁴⁾, δεν εφαρμόζονται εισφορές στα προϊόντα καταγωγής υπερπόντιων χωρών και εδαφών· ότι, σύμφωνα με το άρθρο 101 παράγραφος 4 της προαναφερθείσας απόφασης, ορισμένα προϊόντα που κατάγονται από τις υπερπόντιες χώρες και εδάφη επιβαρύνονται με ειδική εισφορά προκειμένου τα προϊόντα που κατάγονται από αυτές τις χώρες και εδάφη να μην έχουν ευνοϊκότερη μεταχείριση από παρόμοια προϊόντα που εισάγονται από την Ισπανία και την Πορτογαλία στην Κοινότητα με τη σύνδεσή της στις 31 Δεκεμβρίου 1985·

ότι η εφαρμογή των λεπτομερειών που αναφέρονται παραπάνω στα ποσά των εισφορών που προσφέρονται από τους συμμετέχοντες στο διαγωνισμό, στις 4 και 5 Ιανουαρίου 1993 οδηγεί στον καθορισμό των ελάχιστων εισφορών όπως καθορίζεται στο παράρτημα I του παρόντος κανονισμού·

ότι η εισφορά που εισπράττεται κατά την εισαγωγή ελιών των κωδικών ΣΟ 0709 90 39 και 0711 20 90 καθώς και των προϊόντων που περιλαμβάνονται στους κωδικούς ΣΟ 1522 00 31, 1522 00 39 και 2306 90 19, πρέπει να υπολογίζεται με βάση την ελάχιστη εισφορά που εφαρμόζεται στην ποσότητα ελαιόλαδου που περιέχεται στα προϊόντα αυτά· ότι, για τις ελιές, η εισπραχθείσα εισφορά δεν είναι δυνατόν να είναι κατώτερη από ένα ποσό που αντιστοιχεί στο 8 % της αξίας του εισαγόμενου προϊόντος, με καθορισμό του ποσού αυτού κατ' αποκοπή· ότι η εφαρμογή των διατάξεων αυτών οδηγεί στον καθορισμό των εισφορών όπως καθορίζεται στο παράρτημα II του παρόντος κανονισμού,

⁽¹³⁾ ΕΕ αριθ. L 331 της 28. 11. 1978, σ. 6.

⁽¹⁴⁾ ΕΕ αριθ. L 263 της 19. 9. 1991, σ. 1.

⁽¹⁾ ΕΕ αριθ. 172 της 30. 9. 1966, σ. 3025/66.

⁽²⁾ ΕΕ αριθ. L 215 της 30. 7. 1992, σ. 1.

⁽³⁾ ΕΕ αριθ. L 169 της 28. 6. 1976, σ. 24.

⁽⁴⁾ ΕΕ αριθ. L 192 της 11. 7. 1992, σ. 1.

⁽⁵⁾ ΕΕ αριθ. L 169 της 28. 6. 1976, σ. 43.

⁽⁶⁾ ΕΕ αριθ. L 192 της 11. 7. 1992, σ. 2.

⁽⁷⁾ ΕΕ αριθ. L 169 της 28. 6. 1976, σ. 9.

⁽⁸⁾ ΕΕ αριθ. L 48 της 26. 2. 1986, σ. 1.

⁽⁹⁾ ΕΕ αριθ. L 142 της 9. 6. 1977, σ. 10.

⁽¹⁰⁾ ΕΕ αριθ. L 192 της 11. 7. 1992, σ. 3.

⁽¹¹⁾ ΕΕ αριθ. L 181 της 21. 7. 1977, σ. 4.

⁽¹²⁾ ΕΕ αριθ. L 370 της 30. 12. 1978, σ. 60.

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΟΝ ΠΑΡΟΝΤΑ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ:

Άρθρο 2

Οι εισφορές κατά την εισαγωγή άλλων προϊόντων του τομέα του ελαιόλαδου καθορίζονται στο παράρτημα II.

Άρθρο 1

Οι εισφορές κατά την εισαγωγή ελαιόλαδου καθορίζονται στο παράρτημα I.

Άρθρο 3

Ο παρών κανονισμός αρχίζει να ισχύει στις 8 Ιανουαρίου 1993.

Ο παρών κανονισμός είναι δεσμευτικός ως προς όλα τα μέρη του και ισχύει άμεσα σε κάθε κράτος μέλος.

Βρυξέλλες, 7 Ιανουαρίου 1993.

Για την Επιτροπή

René STEICHEN

Μέλος της Επιτροπής

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ I

Ελάχιστες εισφορές κατά την εισαγωγή στον τομέα του ελαιόλαδου ⁽¹⁾

(Ecu/100 kg)

Κωδικός ΣΟ	Τρίτες χώρες
1509 10 10	79,00 ⁽²⁾
1509 10 90	79,00 ⁽²⁾
1509 90 00	92,00 ⁽²⁾
1510 00 10	77,00 ⁽²⁾
1510 00 90	122,00 ⁽⁴⁾

⁽¹⁾ Δεν εφαρμόζονται εισφορές στα προϊόντα καταγωγής PTOM σύμφωνα με το άρθρο 101 παράγραφος 1 της απόφασης 91/482/ΕΟΚ. Εντούτοις ποσό ίσο με το ποσό που καθορίζεται από τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 3094/92 εισπράττεται σύμφωνα με το άρθρο 101 παράγραφος 4 της εν λόγω απόφασης.

⁽²⁾ Κατά την εισαγωγή των ελαιόλαδων αυτού του κωδικού, που έχουν παραχθεί εξ ολοκλήρου σε μια από τις κατωτέρω χώρες και μεταφερθεί απευθείας από τις χώρες αυτές στην Κοινότητα, η εισφορά που εισπράττεται μειώνεται κατά:

α) Λίβανος: 0,60 Ecu ανά 100 kg.

β) Τυνησία: 12,69 Ecu ανά 100 kg, υπό τον όρο ότι ο έμπορος αποδεικνύει ότι εξόφλησε το φόρο κατά την εξαγωγή που επέβαλε η χώρα αυτή, χωρίς, εντούτοις, η εξόφληση αυτή να υπερβαίνει το ποσό του πράγματι επιβαλλομένου φόρου.

γ) Τουρκία: 22,36 Ecu ανά 100 kg, υπό τον όρο ότι ο έμπορος αποδεικνύει ότι εξόφλησε το φόρο κατά την εξαγωγή που επέβαλε η Τουρκία, χωρίς, εντούτοις, η εξόφληση αυτή να υπερβαίνει το ποσό του πράγματι επιβαλλομένου φόρου.

δ) Αλγερία και Μαρόκο: 24,78 Ecu ανά 100 kg, υπό τον όρο ότι ο έμπορος αποδεικνύει ότι εξόφλησε το φόρο κατά την εξαγωγή που επέβαλαν οι χώρες αυτές, χωρίς, εντούτοις, η εξόφληση αυτή να υπερβαίνει το ποσό του πράγματι επιβαλλομένου φόρου.

⁽³⁾ Κατά την εισαγωγή των ελαιόλαδων αυτού του κωδικού:

α) που έχουν παραχθεί εξ ολοκλήρου στην Αλγερία, στο Μαρόκο και στην Τυνησία και μεταφέρονται απευθείας από τις χώρες αυτές στην Κοινότητα, η εισφορά που εισπράττεται μειώνεται κατά 3,86 Ecu ανά 100 kg.

β) που έχουν παραχθεί εξ ολοκλήρου στην Τουρκία και μεταφέρονται απευθείας από τη χώρα αυτή στην Κοινότητα, η εισφορά που εισπράττεται μειώνεται κατά 3,09 Ecu ανά 100 kg.

⁽⁴⁾ Κατά την εισαγωγή των ελαιόλαδων αυτού του κωδικού:

α) που έχουν παραχθεί εξ ολοκλήρου στην Αλγερία, στο Μαρόκο και στην Τυνησία και μεταφέρονται απευθείας από τις χώρες αυτές στην Κοινότητα, η εισφορά που εισπράττεται μειώνεται κατά 7,25 Ecu ανά 100 kg.

β) που έχουν παραχθεί εξ ολοκλήρου στην Τουρκία και μεταφέρονται απευθείας από τη χώρα αυτή στην Κοινότητα, η εισφορά που εισπράττεται μειώνεται κατά 5,80 Ecu ανά 100 kg.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ II

Εισφορές κατά την εισαγωγή άλλων προϊόντων του τομέα του ελαιόλαδου ⁽¹⁾

(Ecu/100 kg)

Κωδικός ΣΟ	Τρίτες χώρες
0709 90 39	17,38
0711 20 90	17,38
1522 00 31	39,50
1522 00 39	63,20
2306 90 19	6,16

⁽¹⁾ Δεν εφαρμόζονται εισφορές στα προϊόντα καταγωγής PTOM σύμφωνα με το άρθρο 101 παράγραφος 1 της απόφασης 91/482/ΕΟΚ. Εντούτοις ποσό ίσο με το ποσό που καθορίζεται από τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 3148/91 εισπράττεται σύμφωνα με το άρθρο 101 παράγραφος 4 της εν λόγω απόφασης.

II

(Πράξεις για την ισχύ των οποίων δεν απαιτείται δημοσίευση)

ΕΠΙΤΡΟΠΗ

ΟΔΗΓΙΑ 92/105/ΕΟΚ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

της 3ης Δεκεμβρίου 1992

για τον καθορισμό τυποποιημένων φυτοϋγειονομικών διαβατηρίων που πρέπει να χρησιμοποιούνται για τη μετακίνηση ορισμένων φυτών, φυτικών προϊόντων ή άλλων αντικειμένων εκτός της Κοινότητας και για τον καθορισμό των λεπτομερών διαδικασιών που συνδέονται με την έκδοση των εν λόγω φυτοϋγειονομικών διαβατηρίων καθώς επίσης και με τις προϋποθέσεις και τις λεπτομερείς διαδικασίες που αφορούν την αντικατάστασή τους

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητας,

την οδηγία 77/93/ΕΟΚ του Συμβουλίου της 21ης Δεκεμβρίου 1976 περί των μέτρων προστασίας κατά της εισαγωγής στα κράτη μέλη οργανισμών επιβλαβών για τα φυτά ή τα φυτικά προϊόντα και κατά της εξάπλωσης τους στο εσωτερικό της Κοινότητας⁽¹⁾, όπως τροποποιήθηκε τελευταία από την οδηγία 92/10/ΕΟΚ της Επιτροπής⁽²⁾, και ιδίως το άρθρο 2 παράγραφος 1 στοιχείο στ) δεύτερο εδάφιο, και το άρθρο 10 παράγραφος 4,

Εκτιμώντας:

ότι για την εφαρμογή του κοινοτικού φυτοϋγειονομικού καθεστώτος στην Κοινότητα ως περιοχή χωρίς εσωτερικά σύνορα, θα είναι απαραίτητο να διενεργούνται φυτοϋγειονομικοί έλεγχοι κοινοτικών προϊόντων φυτοϋγειονομικής σημασίας πριν από την εισαγωγή τους στην Κοινότητα· ότι ο καταλληλότερος τρόπος για την διεξαγωγή αυτών των ελέγχων είναι ο τρόπος παραγωγής που αντιστοιχεί στους παραγωγούς οι οποίοι είναι εγγεγραμμένοι σε ένα επίσημο μητρώο·

ότι, σε περίπτωση που τα αποτελέσματα αυτών των ελέγχων είναι ικανοποιητικά θα πρέπει τα εν λόγω προϊόντα να μην συνοδεύονται από το φυτοϋγειονομικό πιστοποιητικό το οποίο χρησιμοποιείται στις διεθνείς συναλλαγές, αλλά από ένα φυτοϋγειονομικό διαβατήριο, προσαρτημένο στα φυτά, στη συσκευασία τους ή στο όχημα μεταφοράς τους, για να εξασφαλίζεται η ελεύθερη κυκλοφορία τους σε όλη την Κοινότητα ή στα μέρη της για τα οποία το εν λόγω έγγραφο θα ισχύει·

ότι στην περίπτωση φυτών, φυτικών προϊόντων ή άλλων αντικειμένων, των οποίων ο τρόπος καταγωγής βρίσκεται εκτός της Κοινότητας και τα οποία έχουν κριθεί ικανοποιητικά μετά από την εξαγωγή των απαιτούμενων φυτοϋγειονομικών ελέγχων κατά την πρώτη εισαγωγή τους στην Κοινότητα, θα πρέπει επίσης να συνοδεύονται από ένα φυτοϋγειονομικό διαβατήριο για τους ίδιους λόγους·

ότι είναι αναγκαίο να προβλεφθεί ένα τυποποιημένο υπόδειγμα εντύπου για τα διάφορα είδη φυτών ή φυτικών προϊόντων·

ότι, εντούτοις, πρέπει να χρησιμοποιηθεί, σε αρχικό στάδιο, σύστημα που προβλέπει τη χρήση ενός απλοποιημένου φυτοϋγειονομικού διαβατηρίου, τυποποιημένου έως ένα βαθμό, προκειμένου να είναι δυνατή η μετακίνηση των φυτών, των φυτικών προϊόντων ή άλλων αντικειμένων από την 1η Ιανουαρίου 1993 και μετά· ότι το εν λόγω σύστημα θα επανεξετασθεί, βάσει της εμπειρίας που θα αποκτηθεί κατά τη διάρκεια του εν λόγω αρχικού σταδίου·

ότι, σε περίπτωση που ένα φυτοϋγειονομικό διαβατήριο πρόκειται να αντικατασταθεί από ένα άλλο φυτοϋγειονομικό διαβατήριο, θα πρέπει να καθορισθεί η ειδική ένδειξη (σφραγίδα) που θα χαρακτηρίζει το διαβατήριο αντικατάστασης·

ότι, για την ικανοποιητική παρακολούθηση της κυκλοφορίας των φυτών, φυτικών προϊόντων ή άλλων αντικειμένων εκ μέρους των κρατών μελών, είναι αναγκαίο να καθιερωθούν λεπτομερέστερες και ομοιογενέστερες διαδικασίες για την έκδοση και την αντικατάσταση των φυτοϋγειονομικών διαβατηρίων·

ότι τα μέτρα που προβλέπονται στην παρούσα οδηγία είναι σύμφωνα με τη γνώμη της Μόνιμης Φυτοϋγειονομικής Επιτροπής,

⁽¹⁾ ΕΕ αριθ. L 26 της 31. 1. 1977, σ. 20.

⁽²⁾ ΕΕ αριθ. L 70 της 17. 3. 1992, σ. 27.

ΕΞΕΛΩΣΕ ΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΑ ΟΔΗΓΙΑ:

Άρθρο 1

1. Τα κράτη μέλη εξασφαλίζουν ότι οι όροι που προβλέπονται στην παράγραφο 2 πληρούνται όταν ένα φυτοϋγειονομικό διαβατήριο, το οποίο αναφέρεται στο άρθρο 2 παράγραφος 1 στοιχείο στ) πρώτο εδάφιο, της οδηγίας 77/93/ΕΟΚ συντάσσεται από τις αρμόδιες επίσημες υπηρεσίες τους με σκοπό να χρησιμοποιείται σύμφωνα με τις διατάξεις των άρθρων 2 και 3 της παρούσας οδηγίας.

2. Οι ακόλουθοι όροι πληρούνται:

α) το φυτοϋγειονομικό διαβατήριο αποτελείται από μια επίσημη ετικέτα και ένα συνοδευτικό έγγραφο που περιέχει τα απαιτούμενα στοιχεία, όπως ορίζονται στο παράρτημα Ι. Η ετικέτα δεν πρέπει να έχει χρησιμοποιηθεί στο παρελθόν και πρέπει να είναι κατασκευασμένο από κατάλληλο υλικό. Η χρήση αυτοκόλλητων επίσημων σημάτων επιτρέπεται. Το έγγραφο έχει μορφή κανονικού εμπορικού εγγράφου και παύει να είναι απαραίτητο στην περίπτωση που τα απαιτούμενα στοιχεία, όπως ορίζονται στο παράρτημα, αναφέρονται επί του εν λόγω σήματος.

β) τα απαιτούμενα στοιχεία θα πρέπει να είναι κατά προτίμηση τυποποιημένα σε μία τουλάχιστον επίσημη γλώσσα της Κοινότητας.

γ) το φυτοϋγειονομικό διαβατήριο για βολβούς *solanum tuberosum* L., που προορίζονται για φύτευση, είναι η επίσημη ετικέτα, όπως καθορίζεται στην οδηγία 66/403/ΕΟΚ⁽¹⁾ του Συμβουλίου.

Η τήρηση των διατάξεων σε σχέση με την είσοδο και τη μετακίνηση σπόρων γεωμήλων εντός προστατευμένης ζώνης, όσον αφορά τους επιβλαβείς οργανισμούς των σπόρων γεωμήλων, θα σημειώνεται είτε στην ετικέτα είτε σε εμπορικό έγγραφο.

3. Όταν το φυτοϋγειονομικό διαβατήριο αποτελείται από ετικέτα και συνοδευτικό έγγραφο, τα κράτη μέλη θα απαιτούν, το μέρος του φυτοϋγειονομικού διαβατηρίου που αποτελείται από:

α) το σήμα, να παρέχει τουλάχιστον τα στοιχεία που απαιτούνται βάσει του παραρτήματος σημεία 1 έως 5.

β) το συνοδευτικό έγγραφο, να παρέχει τουλάχιστον τα στοιχεία που απαιτούνται βάσει του παραρτήματος σημεία 1 έως 10.

4. Κάθε στοιχείο εκτός αυτών που απαριθμούνται στο παράρτημα, σχετικά με τους σκοπούς επισήμανσης στο πλαίσιο των οδηγιών του Συμβουλίου 91/682/ΕΟΚ⁽²⁾, 92/33/ΕΟΚ⁽³⁾, και 92/34/ΕΟΚ⁽⁴⁾, είναι δυνατόν να εμφανίζεται στο εν λόγω συνοδευτικό έγγραφο, αλλά θα διαχωρίζεται σαφώς από τις πληροφορίες που ορίζονται στο παράρτημα.

⁽¹⁾ ΕΕ αριθ. 125 της 11. 7. 1966, σ. 2320/66.

⁽²⁾ ΕΕ αριθ. L 376 της 31. 12. 1991, σ. 21.

⁽³⁾ ΕΕ αριθ. L 157 της 10. 6. 1992, σ. 1.

⁽⁴⁾ ΕΕ αριθ. L 157 της 10. 6. 1992, σ. 10.

Άρθρο 2

1. Τα κράτη μέλη εξασφαλίζουν ότι οι όροι που προβλέπονται στην παράγραφο 2 πληρούνται όταν ένα φυτοϋγειονομικό διαβατήριο συντάσσεται, τυπώνεται και φυλάσσεται.

2. Το φυτοϋγειονομικό διαβατήριο, συντάσσεται, τυπώνεται ή/και εν συνεχεία να φυλάσσεται είτε άμεσα, από τις αρμόδιες επίσημες υπηρεσίες οι οποίες αναφέρονται στο άνω άρθρο 1 παράγραφος 1 είτε — υπό τον έλεγχό τους — από τον παραγωγό, ο οποίος αναφέρεται στο άρθρο 6 παράγραφος 4 τρίτο εδάφιο, ή από το πρόσωπο το οποίο αναφέρεται στο άρθρο 10 παράγραφος 3 δεύτερη περίπτωση, ή από τον εισαγωγέα ο οποίος αναφέρεται στο άρθρο 12 παράγραφος 6 δεύτερο εδάφιο της οδηγίας 77/93/ΕΟΚ.

Άρθρο 3

1. Τα κράτη μέλη εξασφαλίζουν ότι οι όροι που προβλέπονται στην παράγραφο 2 πληρούνται όταν ένα φυτοϋγειονομικό διαβατήριο παράγραφος 1 εκδίδεται και συνοδεύει φυτά, φυτικά προϊόντα ή άλλα αντικείμενα, τη συσκευασία τους ή τα οχήματα μεταφοράς τους.

Η έκδοσή του περιλαμβάνει την προετοιμασία του, ιδίως τη συμπλήρωση των απαιτούμενων στοιχείων, καθώς επίσης και όποιες ενέργειες αίνα αναγκαίες για να τεθεί το φυτοϋγειονομικό διαβατήριο στη διάθεση του προσώπου, που το έχει ζητήσει για να το χρησιμοποιήσει.

2. Για τους σκοπούς της ως άνω παραγράφου 1, οι υπεύθυνες επίσημες υπηρεσίες που αναφέρονται στο ως άνω άρθρο 1 πρέπει, με την επιφύλαξη των απαιτήσεων που ορίζονται στην οδηγία 77/93/ΕΟΚ:

α) να εξασφαλίζουν ότι ο παραγωγός, πρόσωπο ή εισαγωγέας που αναφέρεται στο ως άνω άρθρο 2 παράγραφος 2 υποβάλει προς αυτές αίτηση για την έκδοση ενός φυτοϋγειονομικού διαβατηρίου ή για την αντικατάσταση ενός φυτοϋγειονομικού διαβατηρίου.

β) βάσει των εξετάσεων που προβλέπονται στο άρθρο 6 παράγραφος 1, 2 ή 3 της οδηγίας 77/93/ΕΟΚ και που διεξάγονται σύμφωνα με το άρθρο 6 παράγραφος 4, ή απαιτήσεων που ορίζονται στο άρθρο 6 παράγραφος 4, ή των απαιτήσεων που ορίζονται στο άρθρο 10 παράγραφος 3, ή στο άρθρο 12 παράγραφος 6 ανάλογα με την περίπτωση, της εν λόγω οδηγίας, καθορίζουν τους περιορισμούς που πρέπει να επιβληθούν, όσον αφορά τα φυτά, τα φυτικά προϊόντα ή άλλα αντικείμενα, και αντιστοίχως την εδαφική ισχύ του φυτοϋγειονομικού διαβατηρίου παράγραφος 1, ή αποφασίζουν την αντικατάσταση του εν λόγω φυτοϋγειονομικού διαβατηρίου, καθορίζοντας επίσης ποια στοιχεία πληροφόρησης πρέπει να αναγραφούν σ' αυτό.

Σε περίπτωση που ο παραγωγός, πρόσωπο ή εισαγωγέας που αναφέρεται στο άρθρο 2 παράγραφος 2, έχει την πρόθεση να στείλει ένα φυτό, φυτικό προϊόν ή άλλο αντικείμενο σε μία προστατευόμενη περιοχή, όπως αναφέρεται στο άρθρο 2 παράγραφος 1 στοιχείο η) της εν λόγω οδηγίας, του οποίου το φυτοϋγειονομικό διαβατήριο δεν ισχύει, οι υποαναφερόμενες υπεύθυνες επίσημες υπηρεσίες πρέπει να προδούν στις αναγκαίες

ενέργειες και, βάσει αυτών, να καθορίσουν εάν το προϊόν είναι αποδεκτό για την εν λόγω προστατευόμενη πρόθεσή του, εντός λογικής χρονικής προθεσμίας, πριν από την εν λόγω αποστολή των προϊόντων και ότι υποβάλλει ταυτοχρόνως αίτηση για το αντίστοιχο φυτοϋγειονομικό διαβατήριο.

- γ) εξασφαλίζουν ότι έχουν συμπληρωθεί τα απαιτούμενα στοιχεία, είτε εξ ολοκλήρου με κεφαλαία γράμματα σε περίπτωση που το φυτοϋγειονομικό διαβατήριο επανατυπώνεται, είτε με κεφαλαία ή εξ ολοκλήρου με γραφομηχανή σε όλες τις υπόλοιπες περιπτώσεις.

Το βοτανικό όνομα των φυτών ή φυτικών προϊόντων πρέπει να αναφέρεται με λατινικούς χαρακτήρες· τυχόν μη επικυρωμένες μεταβολές ή εξαλείψεις καθιστούν άκυρο το εν λόγω φυτοϋγειονομικό διαβατήριο.

- δ) εξασφαλίζουν ότι, σε περίπτωση που ένα φυτό, φυτικό προϊόν ή άλλο αντικείμενο έχει εγκριθεί εκ μέρους τους για μία ειδική(-ες) προστατευόμενη(-ες) ζώνη(-ες) πρέπει να αναγράφεται η χαρακτηριστική σήμανση «ΖΡ» («zona protetta»), με την οποία επισημαίνεται ότι το εν λόγω φυτοϋγειονομικό διαβατήριο καλύπτει ένα φυτό, φυτικό προϊόν ή άλλο αντικείμενο το οποίο έχει εγκριθεί για μία προστατευόμενη(-ες) ζώνη(-ες).
- ε) εξασφαλίζουν ότι, σε περίπτωση που ένα φυτοϋγειονομικό διαβατήριο πρόκειται να εκδοθεί για ένα φυτό, φυτικό προϊόν ή άλλο αντικείμενο του οποίου η καταγωγή βρίσκεται εκτός της Κοινότητας, το φυτοϋγειονομικό διαβατήριο θα χρησιμοποιείται, φέροντας την ένδειξη του ονόματος της χώρας καταγωγής που αποστέλλει το συγκεκριμένο προϊόν.
- στ) εξασφαλίζουν ότι, σε περίπτωση που ένα φυτοϋγειονομικό διαβατήριο πρόκειται να αντικατασταθεί από ένα άλλο φυτοϋγειονομικό διαβατήριο, το φυτοϋγειονομικό διαβατήριο που αναφέρεται στο άρθρο 1 παράγραφος 1 θα χρησιμοποιείται· ο κωδικός που αντιστοιχεί στον παραγωγό ή εισαγωγέα, ο οποίος είχε αρχικά καταγραφεί στα μητρώα πρέπει να αναγράφεται στο εν λόγω φυτοϋγειονομικό διαβατήριο, δίπλα στην χαρακτηριστική σήμανση «ΡΡ»/«ΔΑ» (διαβατήριο αντικατάστασης), με την οποία επισημαίνεται ότι το εν λόγω φυτοϋγειονομικό διαβατήριο αντικαθιστά ένα άλλο φυτοϋγειονομικό διαβατήριο.
- ζ) σε περίπτωση αναμονής όταν το εν λόγω φυτοϋγειονομικό διαβατήριο, ως αντικείμενο, είναι αποθηκευμένο, είτε εκδίδουν το εν λόγω φυτοϋγειονομικό διαβατήριο, είτε επιτρέπουν στον παραγωγό, πρόσωπο ή εισαγωγέα που αναφέρεται στο άρθρο 2 παράγραφος 2 να το χρησιμοποιήσουν αναλόγως.
- η) εξασφαλίζουν ότι το τμήμα του εν λόγω φυτοϋγειονομικού διαβατηρίου, που αποτελείται από το σήμα, συνο-

δεύει υπ' ευθύνη του παραγωγού, προσώπου ή εισαγωγέα, που αναφέρεται στο άρθρο 2 παράγραφος 2, κάθε φυτό, φυτικό προϊόν ή άλλο αντικείμενο, τη συσκευασία τους ή τα οχήματα μεταφοράς τους, με τρόπο ώστε να μη δύναται να επαναχρησιμοποιηθεί.

Άρθρο 4

Το σύστημα στο οποίο χρησιμοποιείται το φυτοϋγειονομικό διαβατήριο που αναφέρεται στο άρθρο 1 παράγραφος 1, θα επανεξεταστεί πριν την 30ή Ιουνίου 1994.

Το φυτοϋγειονομικό διαβατήριο που αναφέρεται στο άρθρο 1 παράγραφος 2 στοιχείο γ), χρησιμοποιείται έως τις 30 Ιουνίου 1993.

Άρθρο 5

1. Τα κράτη μέλη θέτουν σε ισχύ τις νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις που είναι αναγκαίες για να συμμορφωθούν προς την παρούσα οδηγία εντός των χρονικών προθεσμιών που αναφέρονται στο άρθρο 3 παράγραφος 1 της οδηγίας 91/683/ΕΟΚ του Συμβουλίου⁽¹⁾. Ενημερώνουν αμέσως την Επιτροπή σχετικά.

Όταν τα κράτη μέλη θεσπίζουν τις εν λόγω διατάξεις, οι τελευταίες αυτές περιέχουν παραπομπή στην παρούσα οδηγία ή συνοδεύονται από παρόμοια παραπομπή κατά την επίσημη δημοσίευσή τους. Ο τρόπος της παραπομπής καθορίζεται από τα κράτη μέλη.

2. Τα κράτη μέλη ανακοινώνουν στην Επιτροπή το κείμενο των διατάξεων εσωτερικού δικαίου, τις οποίες θεσπίζουν στον τομέα, ο οποίος διέπεται από την παρούσα οδηγία. Η Επιτροπή ενημερώνει σχετικά τα λοιπά κράτη μέλη.

Άρθρο 6

Η παρούσα οδηγία απευθύνεται στα κράτη μέλη.

Βρυξέλλες, 3 Δεκεμβρίου 1992.

Για την Επιτροπή

Ray MAC SHARRY

Μέλος της Επιτροπής

⁽¹⁾ ΕΕ αριθ. L 376 της 31. 12. 1991, σ. 29.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ**ΑΠΑΙΤΟΥΜΕΝΑ ΑΝΑΓΡΑΦΟΜΕΝΑ ΣΤΟΙΧΕΙΑ:**

1. «Φυτοϋγειονομικό διαβατήριο — ΕΟΚ»
 2. Αναγράφεται ο κωδικός που αντιστοιχεί στο κράτος μέλος — ΕΚ
 3. Στοιχεία της υπεύθυνης επίσημης υπηρεσίας ή ο χαρακτηριστικός της κωδικός
 4. Αριθμός μητρώου
 5. Ατομικός αύξων αριθμός ή αριθμός εβδομάδας ή αριθμός παρτίδας
 6. Βοτανική ονομασία
 7. Ποσότης
 8. Η χαρακτηριστική σήμανση «ΖΡ» για την εδαφική ισχύ του διαβατηρίου και, ανάλογα με την περίπτωση, προστατευμένης(-ων) ζώνης(-ών) για την (τις) οποία(-ες) έχει εγκριθεί το προϊόν
 9. Η χαρακτηριστική σήμανση «ΡΡ»/«ΔΑ» σε περίπτωση αντικατάστασης ενός φυτοϋγειονομικού διαβατηρίου και, ανάλογα με την περίπτωση, κωδικός του αρχικώς εγγεγραμμένου παραγωγού ή εισαγωγέα
 10. Εφόσον παρίσταται ανάγκη, όνομα της χώρας καταγωγής ή αποστολής, για προϊόντα τρίτων χωρών.
-

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

της 4ης Δεκεμβρίου 1992

σχετικά με διαδικασία κατ' εφαρμογή του άρθρου 8 της συνθήκης ΕΟΚ

(IV/32.797 και 32.798 — Lloyd's Underwriters' Association και The Institute of London Underwriters)

(Το κείμενο στην αγγλική γλώσσα είναι το μόνο αυθεντικό)

(93/3/ΕΟΚ)

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

Έχοντας υπόψη:

τον κανονισμό αριθ. 17 του Συμβουλίου της 6ης Φεβρουαρίου 1962, πρώτος κανονισμός εφαρμογής των άρθρων 85 και 86 της συνθήκης⁽¹⁾, όπως τροποποιήθηκε τελευταία από την πράξη προσχώρησης της Ισπανίας και της Πορτογαλίας, και ιδίως το άρθρο 3 παράγραφος 2,

την κοινοποίηση και την αίτηση χορήγησης απαλλαγής ή/και αρνητικής πιστοποίησης της 7ης Ιουνίου 1989, η οποία υποβλήθηκε στην Επιτροπή από την Lloyd's Underwriters Association (Ένωση Ασφαλιστών Lloyd's) και το Institut of London Underwriters (Οργανισμός Ασφαλιστών Λονδίνου) σχετικά με δύο συμφωνίες, και συγκεκριμένα τη συμφωνία «συμφωνία στον τομέα της ασφάλισης σκαφών» Joint Hull Understandings — JHU και τη συμφωνία «Τήρηση της Συμφωνίας για τους Κύριους Ασφαλιστές», (Respect of Lead Agreement — RLA),

την απόφαση της Επιτροπής της 1ης Οκτωβρίου 1990 για την κίνηση της διαδικασίας στην υπόθεση αυτή,

την περίληψη της αίτησης και της κοινοποίησης που δημοσιεύθηκε⁽²⁾ σύμφωνα με το άρθρο 19 παράγραφος 3 του κανονισμού αριθ. 17,

Μετά από διαβούλευση με τη Συμβουλευτική Επιτροπή Συμπράξεων και Δεσποζουσών Θέσεων,

Εκτιμώντας ότι:

I. ΤΑ ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΑ ΠΕΡΙΣΤΑΤΙΚΑ

Α. Η κοινοποίηση

- (1) Στις 7 Ιουνίου 1989 το Institut of London Underwriters — ILU (Οργανισμός Ασφαλιστών Λονδίνου) και η Lloyd's Underwriters Association — LUA (Ένωση Ασφαλιστών Lloyd's) κοινοποίησαν επίσημα στην Επιτροπή, για την χορήγηση αρνητικής πιστοποίησης ή απαλλαγής, δύο «συμφωνίες με την ονομασία «Joint Hull Understandings — JHU) και «Respect of Lead Agreement — RLA». Πριν από την επίσημη κοινοποίηση είχε πραγματοποιηθεί ανεπίσημη κοινοποίηση και υποβολή των δύο συμφωνιών με επιστολές ημερομηνίας 7 Ιουλίου 1988. Οι κοινοποιηθείσες συμφωνίες αφορούν ασφαλίσσεις σκαφών και μηχανημάτων πλοίων.

B. Οι ενώσεις των επιχειρήσεων

- (2) Το ILU είναι ένωση ασφαλιστών (underwriters) που ιδρύθηκε το 1884 και προσφέρει υπηρεσίες θαλάσσιων και αεροπορικών ασφαλίσεων στο Λονδίνο. Παρέχει τις συνήθεις υπηρεσίες μιας επαγγελματικής ένωσης συμπεριλαμβανομένων και διαφόρων διοικητικών υπηρεσιών υποστήριξης για τα μέλη της. Έχει περίπου 112 μέλη εκ των οποίων ποσοστό 50 % αποτελείται από επιχειρήσεις βρετανικής ιδιοκτησίας. Το υπόλοιπο ήμισυ απαρτίζεται από θυγατρικές ή υποκαταστήματα από πολλές αναπτυγμένες χώρες.
- (3) Η Lloyd's of London είναι μία εγκεκριμένη εταιρεία αποτελούμενη από ιδιωτικούς ασφαλιστές, οι οποίοι προσφέρουν υπηρεσίες στην διεθνή αγορά για κάθε είδος ασφάλισης. Τα έσοδα ασφαλιστρών ανέρχονται σε περίπου 6 δισεκατομμύρια λίρες ετησίως, εκ των οποίων τα τρία τέταρτα προέρχονται από χώρες εκτός του Ηνωμένου Βασιλείου. Οι ασφαλίσσεις συνάπτονται από μεμονωμένους ιδιώτες, η ευθύνη των οποίων είναι απεριόριστη. Επί του παρόντος υπάρχουν περίπου 31 000 μέλη που χωρίζονται σε περίπου 400 συνδικάτα. Ένας ειδικευμένος ασφαλιστικός πράκτορας, αποδέχεται ασφαλιστικές εργασίες για λογαριασμό του κάθε συνδικάτου. Τα μέλη μπορούν να συμμετέχουν σε ένα ή περισσότερα συνδικάτα.
- (4) Η Lloyd's Underwriters Association ιδρύθηκε το 1909 και αντιπροσωπεύει όλα τα συνδικάτα των Lloyd's στον τομέα των ναυτικών ασφαλίσεων που ανέρχονται περίπου σε 230.
- (5) Οι δύο ενώσεις έχουν ορισμένες κοινές εκτελεστικές επιτροπές σκοπός των οποίων είναι η παρακολούθηση θεμάτων που παρουσιάζουν ενδιαφέρον σε ειδικούς τομείς και τις οποίες συμμετέχουν ειδικοί για κάθε τομέα. Μία από τις επιτροπές αυτές είναι η Joint Hull Committee (JHC) (Κοινή Επιτροπή για Ασφαλίσσεις Σκαφών) στην οποία αναφερόμαστε κατωτέρω. Η JHC περιλαμβάνει 16 μέλη που προέρχονται σε ίσες αναλογίες από την LUA και την ILU. Στόχος της JHC είναι να εξετάζει θέματα που παρουσιάζουν ενδιαφέρον για την αγορά και να αναπτύσσει και να διαχειρίζεται τις δύο κοινοποιηθείσες συμφωνίες, την JHU και την RLA.
- (6) Η ILU και η LUA αντιπροσωπεύουν τη μεγαλύτερη πλειοψηφία των ασφαλιστών που ασκούν τις δραστηριότητές τους στον τομέα των ναυτικών ασφαλίσεων στο Λονδίνο. Συγκεντρώνουν το 90 % περίπου του συνολικού δυναμικού ναυτικών ασφαλίσεων του Ηνωμένου Βασιλείου, ενώ το υπόλοιπο καλύπτεται από ολιγάριθμες εταιρείες που δεν συμμετέχουν στις δύο αυτές ενώσεις.

(¹) ΕΕ αριθ. 13 της 21. 2. 1962, σ. 204/62.

(²) ΕΕ αριθ. C 87 της 8. 4. 1992, σ. 4.

Γ. Η αγορά

- (7) Ναυτικές ασφαλίσεις σκαφών συνάπτονται κυρίως στις Ηνωμένες Πολιτείες της Αμερικής, τη Γαλλία, τη Νορβηγία και στο Ηνωμένο Βασίλειο. Το μερίδιο που κατέχει το Ηνωμένο Βασίλειο στις διεθνείς ασφαλίσεις σκαφών είναι σημαντικό σε σχέση με το παγκόσμιο σύνολο ασφαλίσεων σκαφών που δεν υπόκειται υποχρεωτικά σε τοπικές ασφαλιστικές ρυθμίσεις. Τα μέρη εκτιμούν ότι περίπου το 25 % των ασφαλίσεων στον τομέα των σκαφών στην Ευρωπαϊκή Κοινότητα συνάπτονται στο Λονδίνο και ότι ένα υψηλότερο ποσοστό σκαφών εκτός της Κοινότητας ασφαλίζεται στο Λονδίνο. Τα μέρη έχουν επίσης δηλώσει ότι η φήμη της αγοράς του Λονδίνου στον τομέα των ναυτικών ασφαλιστικών εργασιών έχει ως αποτέλεσμα πολλοί κίνδυνοι να ασφαλίζονται αρχικά, αλλά εν μέρει στο Λονδίνο, ενώ οι άλλες ξένες αγορές ακολουθούν τις τάσεις της αγοράς του Λονδίνου για τις τιμές και το διακανονισμό των απαιτήσεων, με αποτέλεσμα σε κάποιο βαθμό «η επιρροή της αγοράς του Λονδίνου να είναι κάπως μεγαλύτερη από εκείνη που αντιστοιχεί στο πραγματικό μερίδιο που κατέχει στην αγορά».
- (8) Το σύνολο των εσόδων που πραγματοποιούν οι δύο ενώσεις από ασφάλιστρα ναυτικών ασφαλίσεων υπολογίζεται σε περίπου 4 δισεκατομμύρια λίρες στερλίνες ετησίως εκ των οποίων 3 δισεκατομμύρια αφορούν ασφαλίσεις σκαφών και μηχανημάτων πλοίων.
- (9) Οι πλοιοκτήτες χρησιμοποιούν συνήθως ασφαλιστικούς μεσίτες, οι οποίοι διεκπεραιώνουν τις εργασίες για λογαριασμό τους έτσι ώστε να εξασφαλίσουν για τα σκάφη τους τους καλύτερους δυνατούς όρους που μπορούν να βρεθούν σε οποιοδήποτε αγοράς στον κόσμο. Σύμφωνα με τους αιτούντες «ανταγωνισμός όσον αφορά τις εργασίες ασφάλισης σκαφών παρατηρείται μάλλον μεταξύ των αγορών και όχι τόσο εντός των αγορών.» Έτσι η αγορά του Λονδίνου ως μονάδα ανταγωνίζεται άμεσα με τις άλλες αγορές ενώ οι κίνδυνοι μεταφέρονται μεταξύ των αγορών όταν οι μεσίτες επιτυγχάνουν καλύτερους όρους σε διαφορετική αγορά, αλλά υπάρχει πολύ μικρός ανταγωνισμός εντός της ίδιας της αγοράς του Λονδίνου που να ξεκινά από ασφαλιστές. Η αγορά στηρίζεται στην πρωτοβουλία των μεσιτών να προτείνουν ανταγωνιστικούς όρους.
- (10) Οι ναυτικές ασφαλίσεις χαρακτηρίζονται από το γεγονός ότι συνήθως συνάπτονται ως συνασφαλίσεις, δηλαδή λόγω των μεγάλων ποσών που υπεισέρχονται οι ασφαλιστές σχεδόν πάντα επιδιώκουν τον καταμερισμό της έκθεσης για ένα δεδομένο κίνδυνο περιορίζοντας τη συμμετοχή σε ένα συμφωνημένο ποσοστό του συνόλου. Ορισμένες φορές ένας συγκεκριμένος κίνδυνος ασφαλίζεται σε περισσότερες από μία αγορές (λ.χ. τόσο στο Λονδίνο, όσο και στη Γαλλία). Είναι συνηθισμένο, ακόμα και για συνασφαλιστές, να έχουν τέτοια ανασφάλιση για μέρος του κινδύνου και, όταν ο κίνδυνος καλύπτεται εν μέρει σε άλλη αγορά, οι ασφαλιστές της άλλης αγοράς ενδέχεται να προβαίνουν σε ανασφάλιση στο Λονδίνο.
- (11) Ένα άλλο χαρακτηριστικό της αγοράς αυτής είναι ότι μόνο λίγοι ασφαλιστές (γνωστοί ως «leaders» — κύριοι ασφαλιστές) εξετάζουν αναλυτικά κάποιο δεδομένο κίνδυνο, αξιολογώντας τον κίνδυνο και εκτιμώντας τους κατάλληλους όρους και τα ασφάλιστρα. Οι υπόλοιποι (γνωστοί ως «followers» — δευτερεύοντες ασφαλιστές) στηρίζονται σε μεγάλο βαθμό στην κρίση των κυρίων ασφαλιστών για να αποφασίσουν κατά ποσό θα πρέπει να συμμετάσχουν, με αποτέλεσμα η φήμη του κύριου ασφαλιστή να έχει κάποια σπουδαιότητα βοηθώντας το μεσίτη να αποκτήσει υποστήριξη στην αγορά. Η ασφάλιση ενός κινδύνου πραγματοποιείται μέσω ενός «προκαταρκτικού δελτίου» ή δελτίου παραγγελίας στο οποίο αναφέρονται πληροφοριακά στοιχεία για τον κίνδυνο και την προτεινόμενη κάλυψη. Σε μια τυπική ασφάλιση ενός κινδύνου για σκάφος θα συμμετείχαν περίπου είκοσι ασφαλιστές, ενώ αν το σχετικό ποσό είναι πολύ μεγάλο ο αριθμός αυτός μπορεί να φθάσει και στους πενήντα ασφαλιστές.
- (12) Το ίδιο συμβαίνει επίσης όταν πρέπει να καταβληθούν αποζημιώσεις: παρόλο που κάθε ασφαλιστής μπορεί θεωρητικά να αποφασίσει για λογαριασμό του, στην πράξη οι κύριοι ασφαλιστές αποφασίζουν και οι δευτερεύοντες ασφαλιστές απλώς αναθεωρούν χονδρικά την απόφαση. Οι πληρωμές όπως και τα ασφάλιστρα καταβάλλονται κεντρικά.
- (13) Ένα άλλο ιδιαίτερο χαρακτηριστικό των ασφαλίσεων σκαφών είναι ότι μπορεί να μεσολαδήσει μεγάλο διάστημα από την πληρωμή του ασφαλιστρού αφενός και τη γνωστοποίηση και την καταβολή των αποζημιώσεων αφετέρου. Οι περισσότερες διεκδικήσεις για καταβολή αποζημίωσης γίνονται αρκετό διάστημα μετά το έτος ασφάλισης κατά το οποίο παρουσιάστηκε η ζημιά, συνήθως κατά το τρίτο ή τέταρτο έτος και οι περισσότερες, εκτός από περιπτώσεις σημαντικών ατυχημάτων, ούτε καν γνωστοποιούνται πριν από το δεύτερο έτος. Αυτός είναι ο λόγος για τον οποίο κατά την ανανέωση των συμβολαίων ο ασφαλιστής δεν λαμβάνει μόνο υπόψη τα αποτελέσματα του τρέχοντος έτους, αλλά τα αποτελέσματα περισσότερων ετών και, αν είναι δυνατόν, τα αποτελέσματα μέχρι και οκτώ ετών. Η περίοδος αυτή θεωρείται επαρκής για να σχηματιστεί μια πλήρης εικόνα των ζημιών και των απαιτήσεων που πρέπει να ληφθούν υπόψη και να δοθεί μια ένδειξη για το πότε παρουσιάζονται ζημιές και πότε διεκδικείται η καταβολή αποζημιώσεων.
- (14) Σύμφωνα με τους αιτούντες «ο παράγοντας που επηρεάζει περισσότερο τον ανταγωνισμό είναι οι τιμές, ενώ σημαντική θαρύτητα έχουν επίσης η υπάρχουσα εμπειρία, όσον αφορά το διακανονισμό των απαιτήσεων, καθώς και η φήμη και η εξασφάλιση που προσφέρουν οι ασφαλιστές».
- (15) Άλλα χαρακτηριστικά της αγοράς αυτής είναι η μεγάλη συχνότητα των απαιτήσεων αποζημίωσης και ο ρόλος του ιδιοκτήτη, της σημαίας και άλλων μεταβλητών για την εκτίμηση του κινδύνου. Η σπουδαιότητα αυτών των συμπληρωματικών παραγόντων και ιδιαίτερα όσον αφορά το πρόσωπο του ιδιοκτήτη σημαίνει ότι «στις ασφαλίσεις σκαφών ένα πλοίο μπορεί να ασφαλιστεί δέκα φορές ακριβότερα από κάποιο πανομοιότυπο πλοίο, του οποίου ο ιδιοκτήτης έχει καλό ιστορικό».

Δ. Οι συμφωνίες όπως κοινοποιήθηκαν

i) Η συμφωνία *Joint Hull Understandings (JHU)*

- (16) Η συμφωνία JHU περιείχε τρεις ρήτρες (ρήτρες 3, 2B και 11) οι οποίες περιορίζουν την ελευθερία των μελών των ILU και LUA, όσον αφορά τον καθορισμό των τιμών τους, ειδικότερα για την ανανέωση των συμβολαίων. Οι ρήτρες αυτές, μετά από ανακοίνωση αιτιάσεων, έπαψαν να εφαρμόζονται από τις ενώσεις LUA και ILU στις 25 Απριλίου 1991. Οι ρήτρες αυτές περιγράφονται στη συνέχεια.
- (17) Η ρήτρα 3 αναφέρεται σε ένα «Διάγραμμα» που επισυνάπτεται στη JHU. Στο διάγραμμα αυτό ορίζονται οι διάφορες συνιστώμενες αυξήσεις των ασφαλιστρών για δεδομένο ποσοστό ζημίας. Ο συντελεστής αύξησης αυξάνεται όταν επιδεινώνεται το ποσοστό ζημίας. Λόγου χάρη, για ένα μεμονωμένο πλοίο με πιστωτικό υπόλοιπο ή ποσοστό ζημίας 17 % (δηλαδή τα καταβαλλόμενα ασφαλιστρά υπερβαίνουν τις ζημίες κατά 17 %), η αύξηση ήταν 53 %. Εάν παρουσιαζόταν χρεωστικό υπόλοιπο ύψους λόγου χάρη - 25 %, το ποσοστό αύξησης θα ήταν 90 %. Για μεγαλύτερους στόλους, τα ποσοστά θα μπορούσαν να ποικίλλουν εντός ενός ορισμένου περιθωρίου και τα ποσοστά εντός των περιθωρίων αυτών ήταν χαμηλότερα από εκείνα που εφαρμόζονταν για μεμονωμένα πλοία. Για ποσοστά (δηλαδή χρεωστικά υπόλοιπα) άνω του - 25 %, οι κύριοι ασφαλιστές έχουν τη δυνατότητα να υποβάλλουν περαιτέρω αυξήσεις κατά την κρίση τους. Εάν οι όροι για την ανανέωση των συμβολαίων ήταν κάτω από τα ελάχιστα που ορίζονταν στο διάγραμμα συνιστάται στους τέσσερις κύριους ασφαλιστές να ανταλλάξουν απόψεις πριν δοθεί οποιαδήποτε τιμή και το αποτέλεσμα των διαβουλεύσεων τους γνωστοποιείται στην *Joint Hull Committee*.» Αυτή η δυνατότητα διαφορετικού τρόπου δράσης από εκείνον που προβλέπεται στο διάγραμμα θεσπίστηκε στις 9 Φεβρουαρίου 1989. Πριν από την ημερομηνία αυτή οι ασφαλιστές δεν είχαν την ελευθερία να ενεργήσουν κατά τρόπο διαφορετικό από τον προβλεπόμενο στο διάγραμμα εκτός εάν λάμβαναν την έγκριση της JHC. Δεν προβλέπονταν κυρώσεις στις περιπτώσεις που οι ασφαλιστές επέλεγαν μονομερώς να ασκήσουν τακτική διαφορετική από την προβλεπόμενη στο διάγραμμα, εκτός από το ότι, σύμφωνα με τους αιτούντες, «οι εν λόγω κύριοι ασφαλιστές αντιμετώπιζαν αυστηρότατη κριτική ή, εάν η περίπτωση ήταν ιδιαίτερα σοβαρή, ο πρόεδρος της *Joint Hull Committee* ή εκπρόσωπός του είχε τη δυνατότητα να καλέσει σε προσωπική συνομιλία τον ασφαλιστή ή τους ασφαλιστές που είχαν ενεργήσει αυθαίρετα.»
- (18) Δεδομένου ότι το διάγραμμα αυτό «υπήρχε από πάρα πολύ παλιά» τα μέρη δεν ήταν σε θέση να εξηγήσουν πως συντάχθηκε αρχικώς. Εντούτοις τα μέρη εξήγησαν ότι αντικατοπτρίζει τη «γενική εμπειρία της αγοράς» και ότι το εν λόγω διάγραμμα τροποποιήθηκε μετά τη γενική εκτίμηση παραγόντων όπως «συναλλαγματικές διακυμάνσεις ..., πληθωρισμός, και μεταβολές στις δαπάνες ναυπήγησης και επισκευών».

- (19) Η ρήτρα 2B προέβλεπε ότι όταν τα αποτελέσματα δικαιολογούν αύξηση τότε η αυτοσυμμετοχή στην ασφαλισθείσα ζημία (στο αγγλικό κείμενο «*deductible*») πρέπει να αυξάνεται κατά 50 % «της ποσοστιαίας αύξησης, με ελάχιστο ποσοστό αύξησης 10 %».
- (20) Η ρήτρα 11 ορίζει ότι όταν η πληρωμή δεν γίνεται αμέσως τοις μετρητοίς, αλλά αναβάλλεται για αργότερα, η έκπτωση η οποία συνήθως παρέχεται για την άμεση πληρωμή τοις μετρητοίς πρέπει να μειώνεται από 15 % σε 10 %.
- (21) Η ρήτρα 1(α) της κοινοποιηθείσας συμφωνίας JHC προβλέπει ότι «οι συμβάσεις αντασφάλισης σκαφών κατ' αναλογούν μερίδιο και οι συμβάσεις υποχρεωτικής αντασφάλισης του πλεονάσματος θα περιορίζονται σε εργασίες FOM (*Flag and Ownership/Management*) της εν λόγω χώρας εκτός αν υπάρχει ειδική συμφωνία με όλα τα άλλα μέρη». Αυτό σημαίνει ότι, εφόσον δεν υπάρχει ειδική συμφωνία για το αντίθετο, οι εργασίες αντασφάλισης περιορίζονται σε πλοία των οποίων η χώρα νηολόγησης, ιδιοκτησίας και διαχείρισης είναι η ίδια με εκείνη του αντασφαλισμένου. Η ρήτρα αυτή τροποποιήθηκε μετά από εισήγηση της Επιτροπής και τώρα περιέχει σύσταση σύμφωνα με την οποία οι αντασφαλιστές θα πρέπει να ζητούν πληροφορίες για την εθνικότητα του ιδιοκτήτη του πλοίου δεδομένου ότι αυτό θεωρείται σημαντικός παράγοντας, που επηρεάζει την εκτίμηση του κινδύνου.
- (22) Οι υπόλοιπες ρήτρες της συμφωνίας JHC περιλαμβάνουν κατευθυντήριες γραμμές και ενιαία κριτήρια σχετικά με τις τεχνικές λεπτομέρειες για την ανανέωση των συμβολαίων. Οι ρήτρες αυτές αναφέρουν κυρίως τα συνήθη στην αγορά αυτή μέτρα προφυλάξεως και περιγράφουν μεθόδους για την αποτροπή συγχύσεων σχετικά με την έκταση ζημιών που συνέβησαν στο παρελθόν καθώς και με την περιγραφή του ασφαλισθέντος αντικειμένου και το περιεχόμενο του ασφαλιστικού συμβολαίου για τις ζημίες του πλοίου ή των μηχανών. Οι συμβαλλόμενοι είναι ελεύθεροι να αγνοούν τις κατευθυντήριες αυτές γραμμές και μπορούν, να χρησιμοποιήσουν άλλες. Οι κατευθυντήριες γραμμές αφορούν κυρίως:
- α) την μέθοδο ταξινόμησης των πλοίων·
 - β) την ανάγκη συγκέντρωσης πληροφοριών για τον πλοιοκτήτη και την παρουσίαση του ιστορικού του με ομοιόμορφο τρόπο (έτσι ώστε να διευκολύνονται σε συγκρίσεις και να αποφεύγονται οι εσφαλμένες εκτιμήσεις·
 - γ) τον τρόπο αντιμετώπισης των μεταβολών της αξίας των πλοίων και ιδίως, την ανάγκη διαφοροποίησης μεταξύ των αυξήσεων που πραγματοποιούνται για να παραμείνει σταθερή η αξία και αυτών που αυξάνουν την τάση πιθανότητα μερικής ζημίας του πλοίου·
 - δ) την εκτίμηση των πλοίων μετά από μερικές και ολικές ζημίες, κατά την οποία πρέπει κυρίως να διασφαλίζεται ότι η εκτίμηση των πλοίων σε περίπτωση μερικής ζημίας δεν πρέπει να αποκλίνει σημαντικά από την εκτίμηση σε περίπτωση ολικής ζημίας·

ε) την συγκέντρωση και τη διαχείριση των επιστροφών για περιόδους κατά τις οποίες τα σκάφη ελιμενίζονται, έχοντας υπόψη ότι κατά την περίοδο αυτή ο κίνδυνος είναι μικρότερος απ' ότι όταν το πλοίο εκτελεί δρομολόγια. Σε τέτοιες περιπτώσεις, μια επιστροφή χορηγείται στον ασφαλιζόμενο. Το ποσό και η περίοδος αναφοράς αποφασίζονται ελεύθερα με την συμφωνία κάθε συμβολαίου ασφάλισης. Η αίτηση επιστροφής αποστέλλεται σ' ένα κεντρικό που διαχειρίζεται από την LUA και ILU. Το προσωπικό τους έχει μια θαυμάσια γνώση των λιμένων και των λιμενικών συνθηκών σ' όλο τον κόσμο και επαληθεύει ότι το πλοίο έχει πραγματικά ακινητοποιηθεί για τη συγκεκριμένη περίοδο. Η ρήτρα αναφέρεται σε επιστροφές για παρελθούσες περιόδους 30 ημερών που είναι η κανονική περίοδος αναφοράς. Κάθε συμβαλλόμενος ή ομάδα αυτών διατηρούν όμως την ελευθερία να ζητούν επιστροφές για περιόδους βραχύτερες των 30 ημερών.

ζ) την ανάγκη να μην χάνεται ή καταστρατηγείται η άσκηση του δικαιώματος των ασφαλιστών να αμφισβητούν την ρήτρα της «αναγνωρισμένης ναυτικής αξιοπιστίας».

η) την ανάγκη συστάσεως υποθηκών για την εξασφάλιση χωριστής κάλυψης δεδομένου ότι τα ασφαλιστικά συμβόλαια για ζημιές του πλοίου ή των μηχανών που καλύπτουν μόνο τις ζημιές που προκαλούνται από πλημμελή συμπεριφορά του πλοιοκτήτη.

θ) τον ορισμό των κινδύνων που καλύπτονται από τις ασφαλίσσεις σκαφών και μηχανημάτων πλοίου.

ii) *Τήρηση της συμφωνίας για τους κύριους ασφαλιστές (Respect of Lead Agreement — RLA)*

(23) Η συμφωνία αυτή προβλέπει στην ουσία ότι θα πρέπει να παρέχεται η δυνατότητα στους ίδιους κυρίους ασφαλιστές οι οποίοι ανέλαβαν πρώτοι την ασφάλιση σκαφών να συνεχίζουν να ενεργούν ως κύριοι ασφαλιστές όταν το συμβόλαιο πρέπει να ανανεωθεί. Έτσι δεν επιτρεπόταν στους δευτερεύοντες ασφαλιστές ή άλλους ενδεχόμενους κύριους ασφαλιστές να προσπαθήσουν να ενεργήσουν ως κύριοι ασφαλιστές κατά την ανανέωση των συμβολαίων. Αυτό σημαίνει ότι στερείται από τους άλλους ασφαλιστές η ευκαιρία να προσφέρουν νέους όρους ή να ανταγωνιστούν για την ανανέωση συμβολαίων και ότι οι πλοιοκτήτες δεν είχαν τη δυνατότητα επιλογής και πιθανώς εξασφάλισης χαμηλότερων τιμών, όπως θα συνέβαινε αν υπήρχε ανταγωνισμός μεταξύ διαφόρων κυρίων ασφαλιστών.

(24) Επιπλέον σύμφωνα με τη ρήτρα 1 της RLA, τα μέλη των δύο ενώσεων συμφωνούν να μη εγγράφονται σε οποιοδήποτε προκαταρκτικό δελτίο παρά μόνο αν είχαν υπογράψει τη συμφωνία δύο κύριοι ασφαλιστές από κάθε ένωση (εκτός εάν κάποιος που δεν είχε υπογράψει τη συμφωνία ήταν κύριος ασφαλιστής πριν από την υπογραφή της RLA). Αυτό σήμαινε ότι στην ουσία απαγορευόταν ο ανταγωνισμός μεταξύ του ILU και της LUA.

(25) Στην RLA προσχώρησαν σχεδόν όλα τα μέλη του ILU και της LUA. Εάν κάποιο μέλος παραβίαζε τη

συμφωνία, η ένωση στην οποία ανήκε (είτε το ILU είτε η LUA) θα μπορούσε να ανακοινώσει ότι το μέλος αυτό θεωρείτο ότι δεν συμμετείχε πλέον στη συμφωνία. Το αποτέλεσμα της ανακοίνωσης αυτής ήταν ότι κανένας άλλος ασφαλιστής δεν ακολουθούσε την καθοδήγησή του. Αυτό συνέβη τουλάχιστον μία φορά και παρόλο που τα μέρη ισχυρίζονται ότι «δεν παρουσιάστηκε απώλεια εργασιών εξ αιτίας του γεγονότος αυτού» στον εν λόγω ασφαλιστή, θεωρήθηκε ότι η ανακοίνωση αυτή αποτελούσε «σημαντική κύρωση».

(26) Μετά από σχετική εισήγηση της Επιτροπής, η LUA και ο ILU εγκατέλειψαν τη συμφωνία αυτή στις 25 Απριλίου 1991. Η συμφωνία αυτή αντικαταστάθηκε από νέο κείμενο («νέα συμφωνία RLA») το οποίο προβλέπει τα εξής:

1. Όταν μια ανταγωνιζόμενη ομάδα (ή ομάδες) ασφαλιστών κάνει κάποια προσφορά για ανανέωση συμβολαίου ο κύριος ασφαλιστής (ή οι κύριοι ασφαλιστές) της ανταγωνιζόμενης ομάδας (ή ομάδων) μπορεί να ζητήσει τη γνώμη του παρόντος κύριου ασφαλιστή (ή ασφαλιστών) του δεδομένου προκαταρκτικού δελτίου. Όταν ζητείται η γνώμη του παρόντος κύριου ασφαλιστή (ή κυρίων ασφαλιστών) του προκαταρκτικού δελτίου, αυτός θα θέτει στη διάθεσή τους τα αρχεία των στατιστικών στόλου.

2. Οι ασφαλιστές που συμμετέχουν στο υπάρχον προκαταρκτικό δελτίο και εκείνοι που συμμετέχουν στο ανταγωνιζόμενο δελτίο δεν πρέπει να αποκαλύπτουν τους όρους που προτείνουν για την ανανέωση του συμβολαίου.

3. Οι ασφαλιστές οι οποίοι συμμετέχουν στο υπάρχον τρέχον δελτίο πρέπει να ειδοποιούν τον κύριο ασφαλιστή του δελτίου τους, τουλάχιστον δύο μήνες πριν από την ημερομηνία ανανέωσης του πρώτου σκάφους, σχετικά με τη πρόθεσή τους να αποχωρήσουν από το υπάρχον δελτίο και να λάβουν μέρος σε ένα ανταγωνιστικό δελτίο. Η διάταξη αυτή για την προειδοποίηση δεν εφαρμόζεται εάν το ανταγωνιστικό δελτίο καλύπτεται σε ποσοστό 100 %.

Ε. Παρατηρήσεις τρίτων μερών

(27) Η Επιτροπή δεν έλαβε παρατηρήσεις από τρία ενδιαφερόμενα μέρη μετά τη δημοσίευση της ανακοίνωσης δάσει του άρθρου 19 παράγραφος 3 του κανονισμού αριθ. 17.

II. ΝΟΜΙΚΗ ΕΚΤΙΜΗΣΗ

ΑΡΘΡΟ 85 ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΣ 1

Α. Αποφάσεις ενώσεων επιχειρήσεων

(28) Ο ILU και η LUA είναι ενώσεις επιχειρήσεων κατά την έννοια του άρθρου 85 παράγραφος 1. Η JHU και η RLA αποτελούν αποφάσεις ενώσεων επιχειρήσεων κατά την έννοια του άρθρου 85 παράγραφος 1.

Β. Επιπτώσεις στο εμπόριο

- (29) Μία συμφωνία στον τομέα των ναυτικών ασφαλίσεων που περιλαμβάνει μεταφορές, είναι πιθανόν, λόγω της φύσης της, να επηρεάζει το εμπόριο μεταξύ των κρατών μελών. Επιπλέον το εμπόριο επηρεάζεται επειδή τα μέλη των ILU και LUA παρέχουν τις υπηρεσίες αυτές σε πλοιοκτήτες ή μέσω μεσιτών που είναι εγκατεστημένοι σε άλλα κράτη μέλη. Εξάλλου, λαμβάνοντας υπόψη το μερίδιο αγοράς στο Ηνωμένο Βασίλειο των μελών αυτών των δύο ενώσεων (σχεδόν 100 %) οι επιπτώσεις αυτές μπορεί να λεχθεί ότι είναι σημαντικές.

Γ. Περιορισμοί του ανταγωνισμού

i) *H JHU*

Η συμφωνία JHU περιείχε τρεις ρήτρες οι οποίες περιόριζαν τον ανταγωνισμό κατά παράβαση του άρθρου 85 παράγραφος 1:

α) Ρήτρα 3 — Το διάγραμμα

- (30) Το διάγραμμα αντιστοιχούσε σε μία συμφωνία καθορισμού τιμών. Σκοπός της ήταν να εμποδίζει τη σύναψη για την ανανέωση συμβολαίων με τιμές κατώτερες από τα ελάχιστα όρια που ορίζονται στο διάγραμμα. Περιορίζει κατά την ανανέωση συμβολαίων τη δυνατότητα των κυρίων ασφαλιστών να διαπραγματεύονται διαφορετικές τιμές από εκείνες που προσδιορίζονταν στο διάγραμμα. Μέχρι τις 9 Φεβρουαρίου 1989 τα μέλη των δύο ενώσεων ήταν υποχρεωμένα να τηρούν τις τιμές που αναφέρονται στο διάγραμμα. Εάν δεν το έπρατταν, παρόλο που δεν προβλέπονταν κυρώσεις, οι ασφαλιστές αυτοί υφίσταντο εν γένει την αποδοκιμασία των συναδέλφων τους. Πλην όμως, απουσία κυρώσεων δεν σήμαινε ότι δεν υπήρχε συμφωνία για τον καθορισμό τιμών κατά την έννοια του άρθρου 85 παράγραφος 1, δεδομένου ότι μία τέτοια συμφωνία, λόγω της ίδιας της φύσης της, περιορίζει τον ανταγωνισμό και απαγορεύεται ρητά δάσει του άρθρου 85 παράγραφος 1.
- (31) Όσον αφορά τις επιπτώσεις, οι αιτούντες δεν ήταν σε θέση να προσδιορίσουν με ακρίβεια πόσες φορές ήταν πιθανό να είχε παραβιαστεί το διάγραμμα. Εντούτοις δήλωσαν ότι πίστευαν ότι «ένας ορισμένος αριθμός ανανεώσεων» κάθε χρόνο θα μπορούσε να είχε πραγματοποιηθεί κατά παρέκκλιση από τα ελάχιστα όρια που όριζε το διάγραμμα, παρόλο που οι παραβιάσεις αυτές θεωρούντο ότι αποτελούσαν εξαίρεση.
- (32) Επιπλέον το γεγονός ότι από τις 9 Φεβρουαρίου 1989 έως τις 25 Απριλίου 1991 τα μέρη είχαν την ελευθερία να δράσουν κατά τρόπο διαφορετικό από τον οριζόμενο στο διάγραμμα, δεν σημαίνει ότι κατά τη διάρκεια της περιόδου αυτής δεν υπήρχε παραβίαση του άρθρου 85 παράγραφος 1. Επίσης οι συνιστώμενες αυξήσεις των τιμών απαγορεύονται σύμφωνα με το

άρθρο 85 παράγραφος 1⁽¹⁾. Το γεγονός ότι συνέχιζε να υπάρχει υποχρέωση της γνωστοποίησης των αποκλίσεων από το διάγραμμα θα μπορούσε επίσης να είχε αποτελέσει αποτρεπτικό παράγοντα και να συντελούσε συνεπώς στην ενίσχυση του περιοριστικού χαρακτήρα του διαγράμματος.

β) ρήτρα 2B

- (33) Η ρήτρα αυτή περιόριζε την ελευθερία των ασφαλιστών να ορίζουν τα δικά τους επίπεδα αύξησης στην αυτοσυμμετοχή για την ασφαλισθείσα ζημία, και συνεπώς περιόριζε τον ανταγωνισμό κατά την έννοια του άρθρου 85 παράγραφος 1.

γ) ρήτρα 11

- (34) Αποτελεί πάγια νομολογία⁽²⁾ ότι μία συμφωνία σχετικά με το ποσό της έκπτωσης που χορηγείται επιπίπτει στην απαγόρευση κατά του καθορισμού τιμών του άρθρου 85 παράγραφος 1. Είναι σαφές ότι η ρήτρα αυτή υποδήλωνε την ύπαρξη μιας συμφωνίας ότι θα έπρεπε να χορηγείται έκπτωση 15 % σε περίπτωση άμεσης πληρωμής τοις μετρητοίς. Σε περίπτωση που η πληρωμή πραγματοποιείται αργότερα, η έκπτωση αυτή έπρεπε να μειώνεται σε 10 %.
- (35) Ο ILU και η LUA κατήγγειλαν τις ανωτέρω ρήτρες στις 25 Απριλίου 1991.
- (36) Οι υπόλοιπες της JHU είναι τεχνικής φύσεως και δεν περιλαμβάνουν διατάξεις οι οποίες εμποδίζουν, περιορίζουν ή προκαλούν στρέβλωση του ανταγωνισμού κατά αισθητό τρόπο στην κοινή αγορά.

ii) *Η τήρηση της συμφωνίας για τους κύριους ασφαλείας (RLA)*

- (37) Η συμφωνία RLA περιόριζε τον ανταγωνισμό στην αγορά του Λονδίνου δεδομένου ότι σκοπός της ήταν να εξασφαλιστεί ουσιαστικά ότι οι ίδιοι κύριοι ασφαλιστές, οι οποίες ασφάλιζαν για πρώτη φορά κάποιο κίνδυνο θα συνέχιζαν να ασφαλίζουν τον κίνδυνο αυτό κατά την ανανέωση του συμβολαίου. Με τον τρόπο αυτό οι κύριοι ανταγωνιστές προστατεύονταν από τον ανταγωνισμό άλλων κυρίων ασφαλιστών που πιθανόν να επιθυμούσαν να τους ανταγωνιστούν προσφέροντας ευνοϊκότερους όρους ή τιμές. Η συμφωνία αυτή καταργήθηκε από τον ILU και την LUA στις 25 Απριλίου 1991 και αντικαταστάθηκε από μία νέα συμφωνία.
- (38) Επίσης, η RLA περιόριζε τον ανταγωνισμό μεταξύ ILU και LUA δεδομένου ότι προέβλεπε ότι έπρεπε να υπάρχουν δύο κύριοι ασφαλιστές από κάθε ένωση για κάθε «προκαταρκτικό δελτίο». Συνεπώς, οι μεσίτες δεν είχαν την ελευθερία να συγκεντρώσουν κατά βούληση την προσοχή τους σε μία ένωση αν το επιθυμούσαν ή αν αυτό θα μπορούσε να μειώσει το κόστος ή να εξασφαλίσει καλύτερες τιμές.

⁽¹⁾ Απόφαση 85/75/EOK της Επιτροπής (ΕΕ αριθ. L 35 της 7. 2. 1985, σ. 20) και απόφαση του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στην υπόθεση 45/85 Verband der Sachversicherer κατά Επιτροπής (Συλλογή 1987, σ. 405).

⁽²⁾ Συνεκδικασθείσες υποθέσεις 209 έως 215 και 218/78 Van Landewijk κατά Επιτροπής (Συλλογή 1980, σ. 3125) · συνεκδικασθείσες υποθέσεις 240 έως 242, 261, 262, 268 και 269/84 Stichting Sigarettenindustrie κατά Επιτροπής (Συλλογή 1985, σ. 3831).

- (39) Η νέα RLA επιτρέπει σε μία ανταγωνιζόμενη ομάδα ή ομάδες ασφαλιστών να ανταγωνιστεί ελεύθερα την υπάρχουσα ομάδα (ή το «προκαταρκτικό δελτίο»). Η νέα RLA υποχρεώνει επίσης την υπάρχουσα ομάδα να θέσει στη διάθεση της ανταγωνίστριας ομάδας τα αρχεία ή τις στατιστικές στόλου έτσι ώστε να διευκολυνθεί το έργο της εν λόγω ομάδας για την αξιολόγηση του κινδύνου. Η νέα RLA απαγορεύει επίσης οποιαδήποτε συζήτηση των όρων ανανέωσης μεταξύ της υπάρχουσας και της ανταγωνίστριας ομάδας ασφαλιστών. Για τους λόγους αυτούς μπορεί να συναχθεί το συμπέρασμα ότι η νέα RLA δεν περιλαμβάνει διατάξεις που να περιορίζουν, να παρεμποδίζουν ή να στρεβλώνουν τον ανταγωνισμό κατά αισθητό τρόπο εντός της κοινής αγοράς.

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΑ ΑΠΟΦΑΣΗ:

Άρθρο 1

Βάσει των πληροφοριών που έχει στη διάθεσή της, η Επιτροπή δεν έχει λόγους για την ανάληψη ενέργειας βάσει του άρθρου 85 παράγραφος 1 της συνθήκης ΕΟΚ, όσον

αφορά τις κοινοποιηθείσες συμφωνίες, όπως τροποποιήθηκαν, και συγκεκριμένα τις νέες συμφωνίες Joint Hull Understandings και Respect of Lead Agreement.

Άρθρο 2

Η απόφαση αυτή απευθύνεται στις ακόλουθες ενώσεις επιχειρήσεων:

- Lloyd's Underwriter's Association,
Lloyd's,
1, Lime Street,
UK — LONDON EC3M 7HA,
- The Institute of London Underwriters,
49, Leadenhall Street,
UK — LONDON EC3A 2BE.

Βρυξέλλες, 4 Δεκεμβρίου 1992.

Για την Επιτροπή

Leon BRITTAN

Αντιπρόεδρος

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

της 9ης Δεκεμβρίου 1992

περί τροποποίησης της απόφασης 91/426/ΕΟΚ όσον αφορά την προθεσμία για τη διαδίδση ορισμένων δικαιολογητικών

(93/4/ΕΟΚ)

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητας,

την οδηγία 90/425/ΕΟΚ του Συμβουλίου της 26ης Ιουνίου 1990 σχετικά με τους κτηνιατρικούς και ζωοτεχνικούς ελέγχους που εφαρμόζονται στις ενδοκοινοτικές συναλλαγές ορισμένων ζώων ζώων και προϊόντων με προοπτική την πραγματοποίηση της εσωτερικής αγοράς ⁽¹⁾, όπως τροποποιήθηκε τελευταία από την οδηγία 92/65/ΕΟΚ ⁽²⁾, και ιδίως το άρθρο 20 παράγραφος 2,την απόφαση 90/424/ΕΟΚ του Συμβουλίου της 26ης Ιουνίου 1990 σχετικά με ορισμένες δαπάνες στον κτηνιατρικό τομέα ⁽³⁾, όπως τροποποιήθηκε τελευταία από την απόφαση 92/438/ΕΟΚ ⁽⁴⁾, και ιδίως το άρθρο 37 παράγραφος 1,

Εκτιμώντας:

ότι στην απόφαση 91/426/ΕΟΚ ⁽⁵⁾, η Επιτροπή έχει καθορίσει τις λεπτομέρειες της οικονομικής συμμετοχής της Κοινότητας για την εφαρμογή δικτύου πληροφορικής συνδέσμων μεταξύ των κτηνιατρικών αρχών (Animo)· ότι η εν λόγω απόφαση καθορίζει κυρίως την προθεσμία για τη διαδίδση των δικαιολογητικών από τα κράτη μέλη·ότι πρέπει να προβλεφθεί παράταση της προθεσμίας όσον αφορά την υποβολή των δικαιολογητικών σχετικά με το *logiciel* της ανακοίνωσης· ότι ωστόσο, για λόγους οικονομικής διαχείρισης η εν λόγω προθεσμία δεν δύναται να υπερβεί την 11η Δεκεμβρίου 1992·

ότι τα μέτρα που προβλέπονται στην παρούσα απόφαση είναι σύμφωνα με τη γνώμη της Μόνιμης Κτηνιατρικής Επιτροπής,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΑ ΑΠΟΦΑΣΗ:

Άρθρο 1

Στο άρθρο 2 παράγραφος 2 της απόφασης 91/426/ΕΟΚ προστίθεται η κάτωθι περίοδος:

«Ωστόσο, για τις δαπάνες που αναφέρονται στο άρθρο 1 παράγραφος 1 δεύτερη περίπτωση, τα δικαιολογητικά, συμπεριλαμβανομένων των σχετικών με τη δοκιμή του *logiciel*, πρέπει να διαβιβάζονται το αργότερο την 11η Δεκεμβρίου 1992».

Άρθρο 2

Η παρούσα απόφαση απευθύνεται στα κράτη μέλη.

Βρυξέλλες, 9 Δεκεμβρίου 1992.

Για την Επιτροπή

Ray MAC SHARRY

Μέλος της Επιτροπής

⁽¹⁾ ΕΕ αριθ. L 224 της 18. 8. 1990, σ. 29.⁽²⁾ ΕΕ αριθ. L 268 της 14. 9. 1992, σ. 54.⁽³⁾ ΕΕ αριθ. L 224 της 18. 8. 1990, σ. 19.⁽⁴⁾ ΕΕ αριθ. L 243 της 25. 8. 1992, σ. 27.⁽⁵⁾ ΕΕ αριθ. L 234 της 23. 8. 1991, σ. 27.